Aripi de moisilist

Nr.2/Februarie 2018

DIRECTOR:
prof. Brescan Mărioara

PROFESORI COORDONATORI:
prof. Cristina Buzatu
prof. Elena-Carmen Melinte

COLABORATORI:
prof. Mandel Elena
elevii clasei a XI-a F

EDITORIAL

Iată că pornim din nou la drum, ne propunem să fim optimiști, dornici de a realiza un proiect care ne încântă, un nou număr al revistei colegiului nostru, „Aripi de moisilist”. Ne dorim o revistă pentru elevi și profesori, pentru părinți și comunitatea locală, pentru oricine vrea să ne cunoască munca, visurile, aspirațiile!

Este nevoie de seriozitate, muncă în echipă, de o familie școlară, de răbdare și de perseverență, de plăcere și dedicare, în fiecare moment dăruit acestui proiect.

Se spune că primele experiențe dintr-un domeniu nu se uită cu ușurință. Lucrul în echipă alături de elevi talentați și de colegi deosebiți, implicați în procesul educativ, este o experiență pe care doresc să o retrăiesc.

Este un an bun. Afirmația pleacă de la proiectele reușite în acest an și sunt convinsă că și prezentul va fi un succes. Nu poate fi altfel, când se colaborează, când există încredere în forțele proprii și când susținerea vine de acolo de unde este nevoie.

Prof. Cristina Buzatu

Revista „Aripi de Moisilist” a pornit din dorința de a oferi un plus de informare și o modalitate de exprimare a ideilor și concepțiilor proprii și este produsul unei munci de colaborare dintre elevi și profesori ai colegiului nostru.

O parte dintre elevii noștri talentați au dorit să se afirme pe această cale, descoperind ce înseamnă să faci ceea ce îți place și câtă mulțumire sufletească poți avea în acele momente. Elevii implicați în redactarea articolelor au înțeles că școala nu înseamnă doar ore și studiu individual, ci și activități care au loc după orele de curs și care necesită o mai mare deschidere spre comunicare și socializare.

Ne dorim să vă facem părtași la munca de creație și vă invităm să contribuiți la redactarea următoarelor numere.

Prof. Carmen Melinte

Cuprins

SECȚIUNEA ELEVI
Grigore Moisil, Spirit Universal
Sărbătoare aniversară la Colegiul Naţional „Grigore Moisil” din Oneşti – prof. Bereczki Mariana
Aur la Olimpiada Internaţională de Limba Franceză din Armenia - prof. Hanganu Loredana
Răspunsuri de aur cu Ana-Maria Vieru
Moisilist dincolo de hotare - Horia Măgureanu
Cheia succesului
Muncim, evoluăm, câștigăm și ne bucurăm împreună
O experiență unică
Prix de la Francophonie 2017 Onești – Eysines
Technovation Challenge
Matematica = frumusețe și pasiune
Debate-ul este o portiță către o altă lume
Cel mai bun plan de afaceri
Tabăra cu participare internațională de fizică, astrofizică și astronomie „Marin Dacian Bica”
Anda Doliș
O oră de română la Muzeul de Cultură și Artă Religioasă Borzești
Incursiune în secolul al XV-lea
O pagină de jurnal
Noaptea cercetătorilor europeni
Lansare de carte
Toleranța
Spectacol de Crăciun - Tradiții autohtone
Organizarea și desfășurarea de activități de îngrijire și protecție a bătrânilor
Trăim pentru a ajuta
Între mit și realitate istorică
1 Decembrie – zi de sărbătoare
Proiect Educaţional „Reciclează materiale, nu idei!”
Marșul absolvenților „Promoția 2016-2017”
Ziua porţilor deschise
Împreună de Ziua Copilului”
Lansarea Programului „NIVEA likeyourself”
Promenada inimilor
Sportul: iubire, pasiune, devotament
SECȚIUNEA PROFESORI
Emil Racoviţă – părintele biospeologiei – prof. Enache Irina-Livia
E-uri ce se ascund într-o felie de pâine – prof. Terchescu Gabriela
Excursia şcolară – prof. Oncica Maria-Magdalena
Dealul Perchiu – prof. Mihalache Ana-Maria
Resurecția unei metode tradiționale: povestirea (narațiunea) didactică – prof. Florea Daniela
Introducere în utilizarea instrumentelor Google – prof. Melinte Elena-Carmen
Inițierea timpurie în programare – prof. Buzatu Cristina
Susţinerea și educarea creativităţii în procesul educaţional – prof. Codreanu Gabriela-Simona
Arhimede (αρχημεδεσ) – prof. Domunti Lefter-Teli
Monumente ale eroilor ridicate în bazinul Trotușului - prof. Vișciun Claudiu-Aurelian
SECȚIUNEA PROIECT ERASMUS
Dimensiunea europeană a școlii – prof. Brăescu Smărăndița-Virginia
The Erasmus project
Reflective journal

Colegiul Naţional „Grigore Moisil” din Oneşti se mândreşte anul acesta şcolar cu o dublă calificare la etapele internaţionale de Lectură şi de Filosofie (obţinute de elevul Ștefan Capmare, clasa a XII-a, pregătit de prof. Elena-Florina Mandel la Limba şi literatura română, respectiv prof. Alina Zamfir la Filosofie) şi numeroase numiri pe podiumul etapelor naţionale: Călin Andrei (clasa a XI-a) şi Roberta-Elena Dobre (clasa a X-a) au obţinut premiul I la Olimpiada de Limbi Romanice – Limba Italiană, Iulia-Mădălina Cristia (clasa a XII-a), coordonată de prof. Magdalena Velicu, a obţinut premiul al II-lea la Olimpiada de Limba Engleză, iar Mara-Ruxandra Roşu (clasa a X-a), îndrumată de prof. Mariana Bereczki, a obţinut premiul al III-lea la aceeaşi olimpiadă. De asemenea, la Olimpiada Națională de Religie Ortodoxă, eleva Denisa Andronic a obținut o mențiune, sub îndrumarea părintelui Constantin Jupenschi.

În anul școlar 2016-2017 eleva Ana-Maria Vieru, coordonată de doamna profesor Loredana Hanganu, a reprezentat România la Olimpiada Internațională de Limba Franceză în Armenia și a obținut premiul I la proba individuală și premiul al II-lea la proba pe echipe, aducând, astfel, excelența la Onești, la Colegiul Național „Grigore Moisil”. Este o onoare fără precedent pentru liceu, oraș și județ. După o ascensiune demnă de o muncă de calitate, depusă de eleva Ana-Maria Vieru și de doamna profesor Loredana Hanganu, care le-a adus laurii - primul loc la Limba franceză la Olimpiada județeană și locul I la Olimpiada Națională, iată confirmarea că efortul asiduu și necondiționat poate învinge orice obstacol și poate statua autenticul și valoarea, ambiția și competiția ca apanaj al elevului moisilist. Olimpiadele sunt un «fenomen» care rămâne în opinia publică, alături de ierarhii, rezultate numerice, premii, cifre, statistică. Accentul pus pe «efect» depăşeşte procesul pe care participanţii îl parcurg: dincolo de olimpiade stau efortul, timpul investit, răbdarea, sacrificiile etc. Participarea la etapa naţională a unei olimpiade presupune o experienţă în sine care păstrează natura devenirii, contactul cu o «lume» nouă, o întâlnire în mediul intereselor şi pasiunilor comune.

Nu poți fi dascăl decât atunci când schimbi frumos oamenii! La Colegiul Național „Grigore Moisil” pasiunea naște etichetă, valoarea schimba destine!

prof. Mărioara Brescan, directorul colegiului

Grigore Moisil ,spirit universal

„Ştiinţa nu e tristă decât pentru unii”, credea matematicianul Grigore Moisil, considerat părintele informaticii româneşti.

Născut pe 10 ianuarie 1906 la Tulcea, Grigore Constantin Moisil a urmat cursurile Politehnicii din Bucureşti, secţia Construcţii, dar şi-a dat seama în scurt timp că matematica era adevărata lui pasiune.

Astfel, în anul 1929, după ce terminase deja 3 ani de Politehnică, a renunţat la aceste studii şi a continuat doar cursurile de la Facultatea de Matematică, pe care o frecventase în paralel.

În acelaşi an şi-a dat şi teza de doctorat, *„Mecanica analitică a sistemelor continue”*. Lucrarea a fost publicată şi la Paris, unde a fost foarte apreciată de profesori de renume mondial, printre care savanţii Vito Volterra şi Paul Levy.
Un an mai târziu, Moisil a plecat în capitala Franţei, unde a studiat la Sorbona, iar apoi şi la Roma, cu o bursă de studii Rockefeller.

În 1932 s-a întors în ţară, a devenit conferenţiar la Facultatea de Matematică din Iaşi şi a rămas aici timp de 10 ani.

În această perioadă a publicat foarte multe lucrări din diverse domenii ale matematicii: algebră, mecanică, analiză matematică, geometrie, logică matematică, susţinând totodată şi primul curs de algebră modernă din România, intitulat *„Logica şi teoria demonstraţiei”*.
Grigore Moisil a avut şi contribuţii importante şi la dezvoltarea informaticii, a pregătit primele generaţii de informaticieni şi a inventat circuitele electronice tristabile.
De asemenea, a pus bazele şcolii de algebră logică, teoriei algebrice a mecanismelor automate şi a fost fondatorul studiilor de logică polivalentă şi logică nuanţată, care au ajutat la realizarea primelor calculatoare româneşti.

Pentru contribuţia lui în acest domeniu a primit post-mortem, în anul 1996, *Computer Pionner Award,* al societăţii IEEE.
Activitatea lui profesională a fost foarte intensă. A fost profesor la Universităţile din Iaşi şi Bucureşti, dar şi membru al Academiei din Bologna, al Academiei din Palermo, al Institutului Internaţional de Filozofie din Paris şi membru al Academiei Române.

Grigore Moisil a murit pe 21 mai 1973, la Ottawa, în Canada.

Sărbătoare aniversară la Colegiul Naţional „Grigore Moisil” din Oneşti

Pe 26 septembrie 2016, cadrele didactice şi elevii de la Colegiul Naţional “Grigore Moisil”, împreună cu invitaţii - foşti profesori şi foşti elevi – au sărbătorit 150 de ani de existenţă a acestei şcoli (prima sa formă de învăţământ oneştean datează din anul 1866) şi 60 de ani de la înfiinţarea primei clase de liceu.

În atmosfera de o distincţie deosebită, în care elevi talentaţi ai colegiului au interpretat cu virtuozitate câteva lucrări simfonice, actriţa Aniela Petreanu a fost cea care a răsfoit cataloagele timpului, răspunzând „prezent” elevi care au deprins tainele cunoaşterii la această şcoală: Lucian Costache (acum profesor în Piteşti), Gheorghe Sorta (ani de zile profesor chiar la şcoala la care a învăţat), Florina Jugaru și alții. Printre profesorii pensionaţi care au răspuns deopotrivă „prezent”, s-au numărat: Prof. Rada Constandache, Prof. Rodica Dragomir, Prof. Vasile Brînză, Prof. Paula Bostan, Prof. Viorica Zarzu, Prof. Valeria Popa, Prof. Marlen Sichitiu, Prof. Rodica Bărgăoanu şi alţii.

Un moment deosebit al festivităţii l-a constituit alocuţiunea rostită de un fost elev al liceului – dl. director Vilică Munteanu. Acesta a evocat personalitatea mai multor profesori ce au slujit de-a lungul timpului aici, la catedră. În aceeaşi temă, a fost prezentat şi filmul documentar, „Istorie si tradiţie”, al cărui realizator este dna Simona Petre, inginer de sistem al liceului.

Tot ocazionat de această sărbătoare, a fost lansat volumul „Lumea maeştrilor” – volumul I (ediţie îngrijită de prof. dr. Gabriela Gîrmacea) şi s-a dezvelit o placă comemorativă. În final, foştii dascăli ai colegiului au fost premiaţi simbolic, primind în dar, alături de cărţi şi flori, câte o monedă jubiliară.

Împlinirea a 150 de ani de istorie şi 60 de ani de liceu constituie dovada unei puternice fiinţări a spiritului erudit al culturii locale, dovada unei elite a învăţământului oneştean. „Parcursul de la Școala Primară de Băieţi la Școala Medie Mixtă, la Liceul Teoretic de Matematică-Fizică Nr. 1 şi apoi la Colegiul Naţional «Grigore Moisil» este cât se poate de semnificativ”, am declarat la momentul acestei sărbători.

Prof. Mariana Bereczki
Noiembrie 2017

Aur la Olimpiada Internaţională de Limba Franceză din Armenia

pentru Colegiul Naţional „Grigore Moisil”, Oneşti!

Vieru Ana-Maria, elevă în clasa a XII-a C, s-a întors pe 30 septembrie, din Aghveran, Armenia, cu cele mai spectaculoase rezultate, atât pentru mine ca profesor coordonator, pentru Colegiul Naţional „Grigore Moisil, pentru comunitatea oneşteană, cât şi pentru judeţ: Premiul I la proba individuală şi Premiul al II-lea la proba pe echipe.

Sub egida Ministerului Educaţiei și Științei din Republica Armenia şi a Centrului Regional Francofon pentru Europa Centrală şi Orientală (CREFECO), s-au reunit la Aghveran, în perioada 25-30 septembrie, loturile olimpice din Bulgaria, Armenia, România, Albania, Republica Moldova, Macedonia, așadar elevi ce împărtășesc valorile comune ale limbii franceze generatoare de frumuseţe, autenticitate şi nobleţe. Dincolo de ierarhia pe care eleva moisilistă oneşteană a cucerit-o atât de onorant, ea a descoperit în colegii ei din lotul României (**Avrigeanu M.C. Darius-Constantin** – Şcoala Centrală, Bucureşti clasa a XI-a Intensiv/Bilingv), **Ralea Ioana-Adelina** - Colegiul Național „Cuza Vodă”, Huşi, jud. Vaslui (clasa a XI-a Normal),**Păun T. Irina-Nicoleta** - Colegiul Național „Gheorghe Murgoci”, Brăila (clasa a XI-a Normal), **Florea Andreea** - Colegiul Național Mihai Eminescu”, București (clasa a XII-a Intensiv/Bilingv), **Bebec A. Maria** - Colegiul Național „Traian”, Drobeta Turnu Severin, jud. Mehedinţi (clasa a XII-a Normal), camarazi adevăraţi cu care a împărtăşit minunata experienţă şi pentru care competiţia înseamnă prietenie, colaborare, implicare şi pasiune. Sunt valori supreme pe care limba franceză le-a purtat pe umerii lor, ajutându-i pe tineri să dăruiască.

Această performanţă a fost o încununare de excepţie a activităţii mele profesionale și a fost pregătită de rezultatele anterioare de la Olimpiada naţională de Limba franceză, pe care le-am avut cu elevii mei încă din primii ani de activitate. Cei care mi-au adus asemenea bucurii sunt elevele Lucia Dos, Antonia Horodincă, Maria Abaza, Ana Zisman, Ana Nemţanu, Narcisa Girigan, Delia Isaic. Am crezut întotdeauna cu tărie că pasiunea pentru meserie si împărtăşirea valorilor autentice alături de elevi pot schimba destine! Vestea acestui rezultat foarte bun de la olimpiada care a avut loc în Armenia am primit-o cu cele mai mari emoţii. Nu a fost ușor să anticipez acest rezultat, chiar dacă încrederea în potenţialul elevei **Ana – Maria Vieru** a fost întotdeauna <<motorul>> care a animat întreaga experienţă. Mesajul meu către elevi ar fi de a crede în ei, de a-şi duce cât mai departe posibil pasiunile căci doar acesta este răspunsul menirii fiecăruia. În felul acesta, *ŞCOALA VA DEVENI UN MEDIU DE FORMARE, O INSTITUŢIE CARE VA PREGĂTI REALMENTE TINERI CU VIZIUNI ANCORATE ÎN MUNCA DE CALITATE, ÎN IMPLICARE, ÎN RESPONSABILITATE. E MOMENTUL LOR DE A SCHIMBA MENTALITĂŢI ŞI DE A DA ASTFEL ŞANSE REALE SOCIETĂŢII.*

Profesor limba franceză,
Hanganu Loredana

Răspunsuri pentru aur cu Ana-Maria Vieru

Cum ți-ai descoperit pasiunea pentru limba franceză ? Cine te-a îndrumat pe acest drum?

Ana-Maria: La început, am încercat să o cultiv, întrucât (și aici anticipez răspunsul următoarei întrebări), nedeținând un vocabular suficient de amplu și nestăpânind la cote foarte înalte gramatica, nivelurile care mi-ar fi putut stimula pasiunea (îndeosebi lectura clasicilor francezi, însă, de asemenea, posibilitatea de a conversa într-o limbă îngrijită) îmi erau inaccesibile. Ulterior, ceea ce în fază incipientă avea aspectul unui obstacol insurmontabil (și, în consecință, nesusceptibil de a încuraja pasiunea), a devenit element constitutiv al unui complex de cunoștințe a cărui aplicare și, desigur, continuă perfecționare și extindere, promiteau și permiteau încântarea și plăcerea oferite de sentimentul dialogului cu autorii pe care îi frecventez. Desigur, și inițierea reclamă existența unui anumit „fond" al pasiunii, sau măcar al interesului; în cazul meu, ceea ce m-a motivat a fost dorința evoluției. În ceea ce privește îndrumarea, este, desigur, vorba despre doamna profesor Loredana Hanganu, al cărei rol în parcursul meu privind limba franceză rămâne definitoriu.

Ai întâmpinat greutăți pe parcurs?

Ana-Maria: După cum am menționat deja în cadrul întrebării anterioare, primul impediment (care provoacă, de altfel, un anumit grad de insatisfacție oricărui novice, cu atât mai mult celui angajat în studiul științelor umaniste), se circumscrie anumitor insuficiențe, în special lipsei de experiență și de exercițiu. Aceste obstacole își află soluția într-un ansamblu de atitudini menit atât să echilibreze (precum răbdarea, bunăvoința, îngăduința în raport cu sinele, modestia etc.), cât și să asigure continuitatea procesului de învățare (perseverența, rigurozitatea, fidelitatea față de un program). În al doilea rând, ceea ce a constituit o dificultate a fost gestionarea tracului înaintea examenelor, însă acest aspect rămâne nesoluționat. Pentru moment.

Știu că ești ocupată cu pregătirea pentru bacalaureat, dar ți-ar plăcea să participi la alte concursuri/olimpiade anul acesta?

Ana-Maria: Bacalaureatul necesită, într-adevăr, o pregătire riguroasă, însă între acest examen și olimpiade nu cred că se stabilește un raport disjunctiv, cu atât mai mult cu cât alegerile mele coincid cu una dintre materiile pe care le voi pregăti pentru BAC (și, de asemenea, cu ceea ce voi urma la facultate). Voi participa, așadar la OLAV (Olimpiada „Lectura ca Abilitate de Viață"), unde m-am calificat, anul trecut, la etapa națională, și la Olimpiada de **Limba și Literatura Română.**

Împărtășește-ne din experiența participării la faza internațională din Armenia. Dacă dorești.

Ana-Maria: Bineînțeles. O voi face în măsura în care ne permite contextul, căci săptămâna petrecută în Armenia ar putea constitui subiectul unui întreg jurnal de călătorie. Ceea ce a făcut de la început farmecul Olimpiadei a fost conștiința unicității experienței, sentimentul plăcut

pe care îl încerci în fața unui eveniment care te încântă prin însăși irepetabilitatea sa. Tocmai de aceea, am asimilat călătoria ca un interval distinct prin raportare la ritmul în care se desfășurau activitățile de la școală, pe care l-am asimilat la întoarcere. Vizitarea unor obiective precum Institutul „Matenadaran" de Manuscrise Antice, a Memorialului Victimelor Genocidului Armean, a complexului monastic „Sevanavank" de pe malul nord-vestic al lacului Sevan se înscriu în itinerarul care ne-a conturat imaginea culturii în mijlocul căreia am locuit pentru scurtă vreme. Cât despre probe, datorită atmosferei detensionate și binevoitoare, a excursiilor nenumărate și a prieteniilor pe care le-am legat, nu le-am resimțit în toată gravitatea lor, ceea ce m-a ajutat foarte mult.

Consideri că în acest liceu se susține performanța?
Ana-Maria: Fără îndoială. Mai întâi, prin admirabila disponibilitate a domnilor profesori în raport cu pregătirea elevilor pentru participarea la olimpiade și concursuri, ceea ce demonstrează nu doar dorința-de altfel, onorabilă, de a-i motiva și ajuta pe liceeni să urce pe cele mai înalte trepte ale podiumurilor și, implicit, de a înnobila, prin laurii obținuți, imaginea unei instituții, ci, mai mult, un fapt de importanță majoră: interesul pentru formarea în sine, în cadrul căreia punctajul, nota, rezultatul, nu reprezintă altceva decât mijloace și metode de verificare, și nu scopuri absolute. Pregătirea competițiilor nu se reduce la o mobilizare febrilă și tensionată, ci, din contră, oferă șansa unui „stagiu" în climatul fecund al unei „încordări" benefice, susceptibil de a extinde orizonturile cognitive, nu de a le restrânge. Totodată, un eventual răspuns al acestei întrebări ar rămâne incomplet dacă nu ar sublinia faptul că ceea ce probează în mod definitoriu susținerea performanței în „Moisil" este recompensarea acesteia în sensul propriu al cuvântului, mulțumită Asociației „Symposion", formată din foști elevi moisiliști.

Ai de gând să-ți continui studiile în Franța?
Ana-Maria: Nu exclud posibilitatea unor studii în Franța, însă, în ceea ce privește viitorul apropiat, voi rămâne în România.

Fiecare om se dezvoltă după anumite principii. Care sunt principiile după care te ghidezi?
Ana-Maria: În cazul meu, cred că totul se reduce la dorința de a-mi câștiga demnitatea în fața propriei conștiințe.

Care a fost cea mai importantă realizare a ta?
Ana-Maria: Desigur, premiul obținut la proba individuală, în Armenia. Însă, dintr-un punct de vedere subiectiv, aș putea spune că momentul în care am înțeles importanța și frumusețea Culturii echivalează, de asemenea, cu o realizare semnificativă.

Ce sfaturi le dai colegilor mai mici aflați la început de drum in liceu?
Ana-Maria: Le-aș recomanda, în primul rând, autoreflexivitatea, întrucât înțelegerea unor aspecte privind universul exterior devine o necesitate doar în momentul în care pornește de la nevoia de a căuta răspunsuri întrebărilor care vizează, în definitiv, propria ființă.

Alexandra Dornescu, clasa a XI-a F

Moisilist dincolo de hotare - Horia Măgureanu

Ai avut mereu o pasiune pentru fizică sau liceul a fost momentul în care ți-ai dat seama că este ceea ce îți dorești să faci? Cum a început totul?

Horia: Pot să zic că mi-au plăcut și științele exacte, dar în principiu matematica, încă din clasele mai mici, și am început să fac fizică prin școala generală. M-am înțeles destul de bine cu doamna Basoc pe care am avut-o profesoară. Am mers la câteva concursuri, am văzut că îmi place așa că am continuat.

Orice reușită în acest domeniu necesită atât muncă, cât și un caracter puternic. Ce calități consideri că te-au ajutat?

Horia: Cred că perseverență, în primul rând. Sunt momente în care poți să zici că încerci sau să rezolvi anumite concepte, crezi că ai reușit și îți dai seama că nu ai făcut-o de fapt, ești puțin frustrat, dar pur și simplu continui și încerci din nou și doar perseverezi. Aş vrea ca în momentul în care depășești să te bucuri mult mai mult, decât dacă ar fi fost ceva foarte simplu. Pe lângă asta, nu știu, doar dorința de a lucra în viitor.

Ce a însemnat pentru tine viaţa de moisilist?

Horia: A fost o perioadă destul de interesantă. Când ajungi la liceu e deja o schimbare destul de mare faţă de şcoala generală, cel puţin asta îmi amintesc. Nu fiecare profesor te ţine în braţe aşa cum o fac în şcoala generală, de obicei. Aşa că trebuie să lucrezi mult mai mult singur, iar când ajungi la universitate e o schimbare şi mai mare în sensul acesta. Da, deci a fost această schimbare, iar perioada din liceu cred că a avut plusuri şi minusuri, dar per total a fost bine.

Care sunt cele mai importante reuşite pentru tine din timpul liceului?

Horia: Am participat la multe concursuri şi olimpiade, dar nu acestea contează atât de mult, până la urmă sunt doar anumite competiţii. Cred că cea mai importantă este dezvoltarea personală, dezvoltarea ca om a fiecăruia şi am avut nişte profesori de la care am putut să învăţ cum să mă comport, să preiau anumite calităţi şi da, pur şi simplu m-au ajutat în acest sens.

Ce sacrificii a trebuit să faci pentru a-ţi atinge visul? Cum ai depăşit momentele dificile?

Horia: Momente dificile nu ştiu dacă am avut. Dacă îţi place ceea ce faci, la urma urmei, nu cred că există prea multe momente dificile şi dacă există, probabil nu e o mare problemă să le depăşeşti.

Sacrificii faci tot timpul, pe când alţi colegi se distrau sau îşi petreceau într-un anumit mod timpul lor liber, eu trebuia uneori să lucrez sau să citesc, dar totodată este ceea ce mi-a plăcut mie. Eu am ales să fac asta, aşa că nu pot să învinuiesc pe nimeni.

Ce experienţă a fost de neuitat din timpul unui concurs?

Horia: Probabil cel mai mândru m-am simţit când am reuşit în clasa a XII-a să intru în Lotul Naţional, dar nu cred că experienţele cele mai memorabile au fost acelea de la premiere.

Era un grup foarte interesant de elevi la olimpiade și cei din judeţul Bacău consider că eram destul de apropiaţi, aşa că mereu

făceam glume între noi, râdeam şi era o atmosferă foarte, foarte drăguţă.

Ai ştiut mereu ce meserie doreşti sa urmezi? Ce sfat le-ai da tinerilor liceeni legat de acest aspect?

Horia: Nu, încă nu ştiu, încă mă gândesc. E greu să dau un sfat din moment ce nici eu nu ştiu exact, dar ca punct de plecare aş sugera să găsească ceva ce le place să facă şi să încerce să lege pasiunea lor cu o eventuală profesie.

În ce măsură te-a ajutat la Oxford bagajul de cunoştinţe dobândit în timpul liceului?

Horia: Primul an e unul de acomodare cam pe la toate materiile. Cu toate cunoştinţele pe care le avem mi s-a părut destul de uşor în primul an, pentru că nivelul studenţilor britanici, în principiu, era destul de scăzut. Dar la sfârşitul primului an, cred că aveam în mare parte acelaşi nivel de cunoştinţe.

Cătălina Ștefania Manea, clasa a XI-a F

Cheia succesului

Chiar dacă știam de mai mult timp de această tradiție de a înmâna *cheia succesului* elevului cu cele mai bune rezultate din fiecare generație, nu m-am gândit ca eu voi fi cea care o va primi. Știu ca atât în generația mea, cât și în generațiile anterioare care au pășit prin acest colegiu, au existat și există nu unul, ci mai mulți elevi buni care au muncit din greu pentru a obține rezultatele pe care le au. Din acest motiv, bucuria și surprinderea pe care le-am simțit atunci când am aflat că voi primi această *cheie a succesului* au fost imense.

De când am ajuns la liceu am realizat faptul că, tot ceea ce acumulezi în acești patru ani nu se reflectă neapărat în note, ci în modul în care reușești sa folosești toate aceste cunoștințe mai departe, în diferite situații din viață. De aceea, pe tot parcursul liceului am învățat pentru a acumula cât mai multe informații care mă vor ajuta mai departe și de care mă voi folosi în viitor, iar notele pe care le-am obținut reprezintă un bonus pentru munca depusă.

Consider că nici unul dintre noi nu am fi ajuns unde suntem acum fără ajutorul domnilor profesori care ne ajută zi de zi și ne susțin pentru a ajunge niște oameni demni și plini de învățătură.

La anul voi munci la fel ca până acum sau poate mai mult, dat fiind faptul că este un an definitoriu pentru ce va urma pe viitor și voi încerca să mă mențin la același nivel, pentru ca, în final, să fiu cu adevărat șefa de promoție a generației mele.

Roșu Elena, clasa a XII-a C

Muncim, evoluăm, câştigăm și ne bucurăm împreună...

Olimpiadele şcolare sunt, în mare măsură, un soi de concursuri ce au ca scop etalarea cunoştinţelor elevilor de aceeaşi vârstă, raportat la un anumit obiect. Existenţa acestora presupune apariţia unei competiţii între cei mai buni, punerea acestora sub presiune, dar şi afundarea lor în muncă. Majoritatea tinde să se izoleze când vine vorba de studiu, să ducă singuri această luptă, să fie secretoşi când vine vorba de informaţie, de modul in care se pregătesc.

La colegiul nostru, însă, atmosfera este total alta. Noi, elevii participanţi la olimpiade, ducem lupta pe un front comun. Chiar dacă dorim să înfrângem în domenii diverse, sau nu, noi o facem împreună. Muncim împreună, câştigăm împreună, pierdem împreună. Încercăm să facem tot ceea ce este necesar pentru a creşte, pentru a ne dezvolta, pentru a fi primii în rândul celor care participă la această competiţie a cunoaşterii. Ţelul nostru este acela de a deveni mai buni decât în ziua precedentă. Olimpiada, pentru noi, nu înseamnă competiţie, nu înseamnă muncă în plus, ci reprezintă modul în care ne manifestăm interesul pentru un anumit domeniu. Munca noastră, plăcerea noastră. Noi nu dorim să ne remarcăm în faţa altora, ci dorim să ne demonstrăm nouă puterea de a asimila informaţii diverse, puterea de a ne dezvolta. Cei mai mari şi cu o oarecare experienţă în domeniul olimpiadelor obişnuiesc, alături de profesorii dedicaţi, să-i îndrume pe cei mici, să-i ajute să evolueze frumos, să aibă o gândire sănătoasă.

În ceea ce mă priveşte, am avut ocazia ca în anul 2017 să particip la Olimpiada Naţionala de Limba şi Literatura Română. În spatele acestei performanţe stă ascunsă plăcerea de a cunoaşte domeniul literar, dedicarea unui profesor îndrumător pentru a mă pregăti, dar şi ajutorul unor elevi mai mari care m-au asigurat că ceea ce am dobândit îmi poate aduce succesul, şi care m-au încurajat să merg înainte. Datorită acestui fapt, a apărut o dorinţă – împărtăşirea informaţiilor şi a pasiunii pentru literatură cu cei ce vor veni.

Acesta este, în principal, unul dintre scopurile olimpicilor moisilişti. Participarea la un concurs şcolar sau la o olimpiadă şcolară ne încântă, dar faptul că îi putem îndruma pe alţii şi putem evolua ne face inima să salte de bucurie. Muncim împreună, evoluăm împreună, câştigăm împreună, ne bucurăm împreună...

Călina Ciocoiu
Clasa a XI-a A

O experiență unică

Participarea la Olimpiada Națională de Geografie este o experiență unică, inedită, un prilej de a descoperi oameni minunați, locuri noi și bineînțeles de a fi recunoscut printre cei mai buni la această disciplină din țara.

La faza județeană am obținut nota 8.88 ce m-a situat pe prima poziție în clasamentul județului și asigurându-mi participarea la faza următoare, cea națională. Aceste rezultate deosebite s-au datorat pasiunii pentru această materie, muncii asidue pe tot parcursul anului şi perseverenţei, dar fără ajutorul doamnei profesoare Oncica Maria-Magdalena care m-a susţinut pe tot parcursul perioadei concursului şi şi-a dedicat din timpul ei liber pentru a mă ajuta cu pregătirea probabil nu aş fi reuşit să obțin aceste rezultate.

Faza Naţională s-a desfăşurat în perioada 19-25 aprilie, perioadă a vacanţei de primăvară. Lotul nostru a fost format din următorii elevi: Pintea Carmen Florina clasa a XII-a, Ardeleanu Mihai-Florentin, clasa a XI-a, Blăgoi Andrei Dănuţ, clasa a X-a; toți reprezentanţi ai Colegiului Național „Grigore Moisil”, ceilalţi reprezentanţi fiind din Bacău, Olariu Andrei-Cosmin, clasa a IX-a de la Colegiul Naţional „Gheorghe Vrânceanu”, respectiv Bulişca Andreea Mădălina, clasa a VIII-a de la Şcoala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”.

Toţi eram încrezători şi plini de bucurie pentru această experienţă minunată de care urma să avem parte. Am plecat din Oneşti la ora 18:30 împreună cu domnul profesor Mihăilă Aurel Adrian într-o călătorie lungă şi obositoare cu autobuzul şi apoi cu trenul care a durat mai bine de douăsprezece ore, ajungând în gara Oradea miercuri la 07:15 dimineaţa. Apoi am mers spre hotelul „Continental Forum Oradea” unde urma să fim cazaţi pentru săptămâna următoare; primirea de care am avut parte a fost minunată, faptul că puteai socializa cu persoane din fiecare parte a ţării, persoane care au aceeaşi pasiune ca şi tine.

Concursul în sine nu a fost imposibil, el a constat în două probe, cea teoretică care a avut loc miercuri şi cea practică care a avut loc vineri, după ce am fost conduşi prin împrejurimile Oradei pentru a face constatări în teren în legătură cu problemele şi aspectele mediului, de exemplu la clasa a XI-a am vizitat o staţie de epurare, un deal care se confruntă cu alunecări de teren şi o haldă de şlam rezultată din urma depozitărilor deşeurilor de la fabrica de alumină.

După această săptămână rezultatele obţinute de lotul nostru au fost bune, patru dintre cei şase elevi ai noştri au reuşit să obțină menţiune specială, astfel munca și devotamentul elevilor și profesorilor au fost răsplătite. Aşa se încheie experienţa unică în minunatul oraş din vestul României aducând cu noi în drumul spre întoarcere locuri, amintiri, experienţe ce s-au întipărit pentru totdeauna în memoria noastră afectivă.

Ardeleanu Mihai-Florentin, clasa a XII-a F

PRIX DE LA FRANCOPHONIE 2017
ONEȘTI – EYSINES

Le concours ***Prix de la Francophonie*** a été lancé il y a **21 ans**, dans le cadre du **projet de jumelage** entre les villes **Onești** et **Eysines**.

En **2017**, on a fêté la **20-ème édition du *Prix de la Fracophonie*** et les prix obtenus par les élèves du Collège National "Grigore Moisil" d'Onești ont été les suivants:

1. I-er Prix: Anda Dorobăț (professeur coordonnateur: **Virginia-Smărăndița Brăescu**)
2. II-ème Prix: Mara-Ruxandra Roșu, (professeur coordonnateur: **Virginia-Smărăndița Brăescu**)
3. III-ème Prix: Vieru Ana-Maria (professeur coordonnateur: **Loredana Hanganu**)
4. IV-ème Prix: Ana-Maria Nemțanu et **Alice Oproiu** (professeur coordonnateur: **Loredana Hanganu**)

Toutes les lauréates du **Prix de la Francophonie 2017** ont reçu des livres et des DVD en français. Conformément au réglement du concours, les élèves primés et leurs professeurs de français reçoivent des prix. Tous les ans et cela dure depuis 20 ans, le gagnant ou la gagnante du I-er prix est invité(e) à Eysines, en France, et a la chance, durant toute une semaine, d'être hébergé(e) en famille, de pratiquer le français et de visiter la région de Bordeaux.

En 2017, à l'occasion du **20-ème édition** du ***Prix de la Fracophonie*,** les partenaires français ont réalisé un DVD anniversaire avec des témoignages d'anciens lauréats, afin de montrer l'historique de ce concours francophone et le rôle de la langue française dans leurs vies, l'évolution professionnelle, la solidarité et la coopération internationale en général.

La **21-ème édition** du **Prix de la Francophonie** aura lieu le **2 février 2018**.

De gauche à droite, la lauréate Anda Dorobăț, Pierre Brana, Nicolae Gnatiuc et Christine Bost.(*PHOTO M.-F. J.)*

http://www.sudouest.fr/2017/09/14/le-20e-prix-de-la-francophonie-a-anda-dorobat-3774554-2774.php

https://www.desteptarea.ro/al-20-lea-premiu-al-francofoniei-ajuns-la-onesti/

Auteur de l'article: Prof. Virginia-Smărăndița Brăescu

Réalisation de l'affiche: Radu Alexandru-Ioan, élève en X-ème A

Technovation Challenge

„Technovation Challenge este un concurs al cărui prim scop îl reprezintă crearea și promovarea unei aplicații de mobil care să se adreseze unei probleme din comunitate care să se încadreze în șase domenii: sănătate, mediu, educație, pace, egalitate, respectiv sărăcie.” În mare parte, aceasta ar fi fost explicația pe care noi, membrii MoxiePuff, echipă participantă în 2017 sub îndrumarea doamnei profesor Carmen Melinte, am fi dat-o oricui s-ar fi gândit să ne întrebe „Voi la ce lucrați?”. O explicație simplă, potrivită pentru un concurs pe care, la rândul lui, îl considerasem relativ simplist. Nimic mai fals.

La scurt timp după înscrierea echipei pe platforma concursului ne-am dat seama că Technovationera, într-adevăr, o „provocare”. Participarea în divizia de seniori (peste 14 ani) a concursului implica nu numai construirea unei aplicații inedite, funcționale și care să îndeplinească anumite cerințe, ci și realizarea unui demo și a unui pitch video (care trebuiau încărcate pe youtube), a unui ppt în vederea unui pitch regional și întocmirea unui plan de afaceri. Pe scurt, pentru o aplicație satisfăcătoare, pe lângă cunoștințe de coding și design, a fost necesar să învățăm să construim și să întreținem un business cu tot ce înseamnă el, de la piața de desfacere și promovare, până la management-ul forței de muncă și estimarea bilanțului economic în următorii cinci ani. De preferat, în doar câteva luni, căci altfel ratam termenul limită.

Nu a fost tocmai ușor, mai ales la început când nu știam ce problemă să abordăm și nu puteam estima cât timp ne-ar fi luat implementarea proiectului. Nici după ce am înțeles ce trebuie să facem nu a fost ușor. Neavând cunoștințe avansate de programare în Java sau alte limbaje de programare, am lucrat în MIT AppInventor 2, un program simplu de înțeles, dar nu foarte complex și cu anumite limitări de care nu am aflat decât prea târziu, când ne-am lovit de ele. Așa am ajuns să refacem majoritatea codului de cel puțin 2-3 ori, o problemă semnificativă deoarece toate celelalte elemente la care lucram depindeau de forma aplicației.

Cu toate acestea, după multe întâlniri, consultând constant platforma Technovation pentru detalii, și cu sprijinul mentorului nostru, doamna profesor Melinte Carmen, am implementat „JOINTLY”, o aplicație cu informații diverse abordând țările lumii atât din perspectiva călătorilor, cât și din a celor interesați de cultură și de cunoaștere. Adesea, ingeniozitatea și sclipirile de moment au fost cheia depășirii obstacolelor, alături de comunicarea eficientă dintre membrii echipei.

Noi ne-am fost cei mai exigenți critici, am lucrat până în ultimul moment și deși am avut rețineri cu privire la valoarea proiectului nostru, juriul ne-a apreciat, dovadă fiind locul I pe care l-am obținut la Pitch-ul regional, devenind unul dintre reprezentanții României în cadrul competiției

Technovation Challenge la nivel internațional. De asemenea, acest eveniment ne-a oferit șansa de a întâlni profesioniști în domeniu de la care am primit sfaturi valoroase, laude și încurajări.

În final, putem spune că participarea la Technovation Challenge a reprezentat multă muncă atât pe parte de cod, cât și pe parte de promovare și prezentare a ideilor în fața unui public și a unui juriu, drumul spre succes fiind adesea presărat cu probleme neașteptate și nemulțumiri. Cu toate acestea, experiența a fost inedită și plăcută prin faptul că s-a rezumat la lucrul în echipă pentru implementarea unei aplicații dragi nouă. După terminarea Technovation, am mai uitat din frustrările trăite în momentele de stres, am rămas cu unele amintiri plăcute, dar și cu tot ce am învățat din concurs și mai ales una de la cealaltă:cum să privim un business și să cercetăm o idee, cum să lucrăm în echipăm, să ne susținem ideile și să depășim obstacolele fără a renunța și fără a ne pierde unitatea.

Vieru Larisa, clasa a XII-a A

Matematica = frumusețe și pasiune

Participarea la concursul de matematică aplicată „Adolf Haimovici" a devenit o tradiție pentru mine, deoarece în fiecare dintre cei trei ani de liceu am așteptat cu nerăbdare perioada în care se desfășoară acest concurs pentru a putea participa. Ce m-a determinat să particip în fiecare an la acest concurs, a fost și este pasiunea mea pentru matematică care a apărut încă din clasele primare și a crescut din ce în ce mai mult până în prezent, dorindu-mi sa descopăr tot mai mult din tainele matematicii.

În clasa a IX-a am participat pentru prima dată la un concurs de matematică de acest gen, fiind puțin speriată de dificultatea lui și de numărul mare de participanți prezenți. După o perioadă în care am muncit din greu, am reușit să mă calific la etapa națională ce se desfășoară la Iași. În clasa a X-a am participat din nou, dar de această dată obținând un punctaj prea mic pentru a mă califica la următoarea etapă. Participarea din clasa a XI-a a fost altfel, nu mă așteptam să reușesc să mă calific la etapa națională dat fiind rezultatul din anul anterior, plecând la drum puțin descurajată. Când rezultatele au fost afișate și am aflat ca voi merge la Iași pentru etapa finală nu mi-a venit să cred.

De această dată, știind cum este organizat concursul, pot spune ca am plecat mult mai relaxată, iar emoțiile au fost mult mai puține decât în clasa a IX-a. Acest lucru a fost vizibil în rezultatul pe care l-am obținut la etapa națională, care, într-adevăr, a fost o surpriză pentru mine. Cred că la acest rezultatul a contribuit și doamna profesoară, Brescan Mărioara, care ne-a ajutat, pe mine și pe colega mea, explicându-ne toate noțiunile noi pe care trebuia să ni le însușim și ajutându-ne să le înțelegem mai bine.

Timpul petrecut la Iași a fost unul minunat, am cunoscut mai mulți tineri care mi-au devenit prieteni și cu care am păstrat legătura. De asemenea, am vizitat și câteva obiective turistice oferite de acest oraș plin de istorie și am rămas cu multe amintiri plăcute din această experiență, fapt ce mă face să îmi doresc să mai particip și la anul chiar dacă va fi un an plic de emoții din toate punctele de vedere.

Roșu Elena, clasa a XII-a C

Debate-ul este o portiță către o altă lume

Ce înseamnă să fii *debater*? Ce poți învăța prin practicarea debate-ului și cine poți deveni datorită lui? Acestea sunt doar câteva dintre întrebările care ne apar în gând atunci când auzim cuvântul debate.

Am intrat în această lume anul trecut, în luna mai, și pot spune că atât eu, cât şi colegele mele Andrada-Elena Bratoveanu şi Gaftoi Teodora, considerăm că participarea la *Olimpida Națională de Argumentare Dezbateri și Gândire critică*, ne-a ajutat să clădim încetul cu încetul temelia carierei noastre. De ce? Pentru că astfel am luat contact cu o experiență extraordinară. Întâlnim în jurul nostru o multitudine de copii timizi și introvertiți cărora le este foarte greu să își manifeste emoțiile, trăirile și sentimentele, mai ales la vârste fragede. Însă, datorită implicării în astfel de olimpiade, concursuri, activități putem combate acest fenomen atât de des întâlnit în rândul tinerilor. Lumea s-a modernizat, s-a schimbat tot mai mult, iar aceste deplasări de perspectivă nu implică doar aspecte pozitive. Copiii cresc într-un mediu închis, iar când ajung la liceu, realizează că trebuie să facă o schimbare pentru a se evidenţia. Ce trebuie să facem noi, tinerii este să ne implicăm în astfel de activități indiferent de natura lor, pentru că în timp vom realiza că toate experiențele noastre vor avea un efect benefic în dezvoltarea noastră psihologică. Totodată, vom deveni mai comunicativi, mai siguri pe propriile noastre forțe şi vom obține mult mai ușor ceea ce ne dorim.

Olimpiada a venit ca o activitate nouă pentru noi, o provocare căreia noi i-am spus „Da” răspicat, deoarece, dornice de noutăți, am vrut să o încercăm și pe asta. Știam vag ce anume implică, însă, ne-am informat, ne-am organizat și am dezbătut tot felul de subiecte. *Olimpiada Județeană* s-a desfășurat pe parcursul a două zile*(13,14 mai 2017*) la Bacău, iar la secțiunea juniori, trebuiau dezbătute o serie de moțiuni precum: *toleranța 0 pentru violență în școli*, pe parcursul a două etape. Am trecut de prima etapă cu brio, iar cu ajutorul doamnelor profesoare*: Brăescu Virginia-Smărăndița şi Matei Cristina*, am reușit să obținem onorabilul loc II, cu motivația ca anul viitor să ajungem la *Națională.*

Pentru noi aceasta a fost o experiență uimitoare, deoarece am avut ocazia să ne expunem și să ne susținem părerile în fața unui grup compact de oameni atât neexperimentați, cât și foarte experimentați, care ne-au îndrumat și ne-au oferit sfaturi valoroase. Am învățat ce presupune gândirea critică, ce înseamnă să te pui în situaţia celui cu care nu ești de acord, dar și cum să înțelegem punctul de vedere al celuilalt. De asemenea, am învățat să fim mai tolerante cu oamenii care nu sunt în același spectru politic, ideologic sau cultural cu noi.

Am lansat câteva întrebări și colegelor mele alături de care am participat și am învățat ce înseamnă *o echipă* organizată spre câștig.

Ce ai învățat participând la această olimpiadă?

Andrada*: Am învățat cum anume să îmi spun punctul de vedere, să îmi argumentez părerile și că trebuie să fiu o persoană hotărâtă și corectă*.

Îi îndemni și pe alți colegi să activeze în astfel de activități, concursuri, olimpiade?

Teodora*: Da, deoarece este un mod foarte interesant și interactiv de a-ți învinge frica, de a vorbi în public și totodată, îi îndemn pe cei timizi să încerce deoarece este un exercițiu excelent*.

Vei mai lua parte la astfel de experiențe?

Andrada: *Bineînțeles, deoarece acestea fac parte din dezvoltarea mea personală și profesională*.

Ce a însemnat pentru tine această experiență?

Teodora: *Pentru mine a însemnat modalitatea prin care am putut să mă exprim liber fără să fiu judecată și să pot trece peste anumite frici.*

Debate-ul este o portiță către o altă lume deoarece are puterea de a te dezvolta într-un mod armonios și frumos, valorificând tot ce este mai bun în tine, datorită exercițiilor de argumentare, comunicare și gândire critică vei reuși să treci peste nenumărate praguri ce îți îngreunează dezvoltarea personală.

„Oamenii se urăsc pentru că se tem, se tem pentru că nu se cunosc și nu se cunosc pentru că nu comunică.”- Martin Luther

Chirițoiu Elisabeta-Iulia, clasa a X-a E

Cel mai bun plan de afaceri

Andreea și Sterpu Emilia - Premiul al III-lea

Participând la ediția a III-a a concursului școlar „Cel mai bun plan de afaceri” elevii Colegiului Național „Grigore Moisil” au dovedit că doresc să-și dezvolte competențele antreprenoriale, să se pregătească pentru a ajunge oameni de afaceri de succes. Ei au fost îndrumați de doamna profesoară Sburlan Duța și au obținut următoarele premii:

1. Tudor Elena Mădălina, Cercel Andreea - Premiul I

2. Hîrjanu Diana, Mărășescu Flavius - Premiul al II-lea

3. Aghigioaei Melisa, Constăndoiu Emelina, Cercel

TABĂRA CU PARTICIPARE NAȚIONALĂ ȘI INTERNAȚIONALĂ DE FIZICĂ, ASTROFIZICĂ ȘI ASTRONOMIE „MARIN DACIAN BICA”: IMPRESII, EXPERIENȚE ȘI REZULTATE DEOSEBITE

În iarna anului 2017, elevii colegiului nostru au participat la tabăra de fizică, astrofizică și astronomie „Marin Dacian Bica”. Tabăra s-a desfășurat în perioada 4-9 februarie, timp în care au avut ocazia să învețe și să socializeze elevi, studenți și profesori din toată România, cât și din alte țări. Cei implicați au fost cazați la diferite pensiuni şi hoteluri din localitatea Voroneț, județul Suceava, care au pus la dispoziție şi săli destinate cursurilor.

Elevii au putut alege între două secțiuni, una de fizică și una de astronomie și astrofizică, fiecare dintre ele având tematici proprii. Profesori, doctori, cercetători, studenți și olimpici internaționali, printre care un student rus, câștigător al etapei mondiale de astrofizică, și un cercetător român, care predă atât în România, cât și în Germania și Statele Unite ale Americii,le-au prezentat elevilor diverse lecții, din care au dat test la sfârșitul taberei. În ultima zi, elevii au fost premiați pe baza a două criterii: rezultatul obținut la proba scrisă și prezentarea unui PowerPoint ce avea ca temă principală un subiect inerent astronomiei.

Premiile obținute de elevii liceului nostru au fost: locul III: Stanciu Andreea-Sorina (clasa a X-a D), locul II: Ianoș Raluca-Ioana, Dima Vlad, Socaciu Serafim, Bârgăoanu Ștefan (clasa a X-a B), locul I: Călin Andrei (clasa a XI-a B).

„Tabăra de fizică, astrofizică și astronomie a fost o experiența pe care aș dori oricând sa o retrăiesc. A fost una dintre cele mai plăcute metode de învățare a unor noțiuni aparent complexe, pentru că a îmbinat studiul cu profesori de specialitate şi distracția, alături de noii prieteni pe care ni i-am făcut acolo. La sfârșit, competențele ne-au fost evaluate printr-un concurs care ne-a demonstrat importanța acestei tabere.” – Ianoș Raluca-Ioana

„A fost frumos pentru că am legat prietenii cu diverse persoane,ne-am distrat pentru că am organizat petreceri, am râs, am glumit, ne-am petrecut serile împreună și am devenit un grup ce speră să se reunească și în următoarea tabără. Pe de altă parte, cursurile ne-au ajutat să ne formam o perspectivă diferită asupra astronomiei şi a ceea ce ține de ea. Am învățat lucruri noi, am dobândit noi experiențe, am avut oportunitatea de a evalua tot ceea ce am învățat la sfârșitul taberei printr-o probă scrisă și una orală, ca apoi să fim premiați pentru munca depusă. Cel mai mult mi-a plăcut că am reușit să îmbinăm utilul cu plăcutul, ceea ce m-a determinat să îmi doresc să revin în această tabără alături de aceiași oameni minunați pe care i-am cunoscut.” – Stanciu Andreea-Sorina

„Tabăra a fost o bună ocazie de a-mi îmbogăți cunoștințele în

astronomie. Pot spune că pe parcursul acelei săptămâni s-a menținut un echilibru constant între studiu și distracție. Pe lângă cursurile captivante de fizică, astrofizică și astronomie, și jocurile interactive, fie la pensiune sau pe pârtie, au fost un bun prilej de a lega noi prietenii." – Dima Vlad

„Timpul petrecut în tabăra de fizică, astronomie și astrofizică, a fost unul prețios în care am învățat lucruri noi și interesante despre planetele Sistemului Solar și despre telescop. Tabăra a reprezentat un prilej bun pentru a socializa. Am cunoscut persoane cu adevărat pasionate de astronomie, și mi-am făcut prieteni noi. Olimpicii internaționali la fizică și la astronomie ne-au dat sfaturi referitoare la modul de învățare pe care l-au folosit și ne-au povestit experiențele lor din străinătate." – Socaciu Serafim

Colegii noștri s-au întors după vacanța intersemestrială cu multe cunoștințe si experiențe de care nu mai avuseseră parte până atunci, dar și cu mulți prieteni noi, alături de care speră să retrăiască experiențe minunate și în tabăra următoare.

Călin Andrei, clasa a XI-a B

CONCURSUL ACADEMICIAN „CRISTOFOR SIMIONESCU"

Rezultatele Concursului Academician „Cristofor Simionescu", Iași, 18 noiembrie 2017, ediția a V-a, concurs de chimie și protecția mediului, pentru viitorii ingineri, organizat de Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi", Facultatea de Inginerie Chimică și Protecție a Mediului.

Concursul „Academician Cristofor Simionescu" creează o atmosferă competitivă, permite descoperirea și promovarea tinerilor elevi pasionați de chimie aplicată în inginerie chimică și în protecția mediului. Acest concurs oferă elevilor posibilitatea de a-și verifica cunoștințele în domeniul chimiei aplicate într-un cadru concurențial și competițional.

Climatul general de participare la concurs permite inițierea, stabilirea și materializarea unor relații de colaborare între cadrele didactice ale învățământului preuniversitar și universitar.

Participarea la concursul „Academician Cristofor Simionescu" favorizează contactele profesionale între diferite grupuri de profesori, elevi, studenți și creează cadrul de reunire al elevilor cu înclinații și aptitudini pentru studiul chimiei, permite informarea acestora cu privire la oferta educațională a Facultății de Inginerie Chimică și Protecție a Mediului – informații utile în perspectiva orientării profesionale a liceenilor.

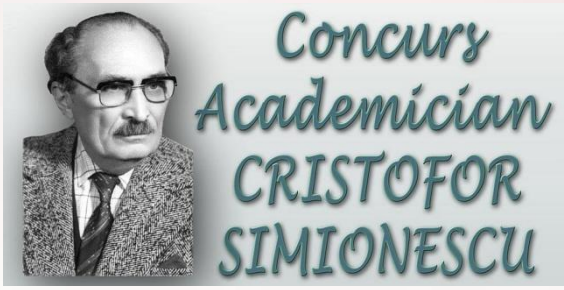

Colegiul nostru a participat cu cinci elevi, cele mai bune rezultate le-au obținut elevii : Premiul II – Sandu Ionuț-Nicolae (clasa a XI-C), Premiul III – Blănaru Dragoș-Radu (clasa a IX-a B), Mențiune – Michea Adriana-Georgiana (clasa a IX-a B) și Puiu Iuliana-Karina (clasa a IX-a B).

„Ne trebuie curaj ca să fim noi înșine?” se întreabă Margaret Mazzantini, autoare pe care o consider reflecția mea literară. Fără urmă de înfumurare, dar cu mult curaj (ca răspuns la întrebarea lui Mazzantini) îmi afirm identitatea de autoare dar și de scriitoare. Din punctul meu de vedere, există diferențe între aceste două titluri umane. Până acum am publicat două cărți dar acest articol nu trebuie să se bazeze pe mine ca

individ, ci pe experiențele, trăirile (involuntar subiective) prin care gândirea mea trece prin dragostea pentru literatură. Persoana mea, ceea ce prezint în cotidian, nu interesează, ci doar esența mea, lumea eclectică și fluidă în care trăiesc. Astfel, voi valorifica personalitatea contemplatoare a corespondentei mele sufletești, Margaret Mazzantini, pentru a venera pasiunea pentru artă, edificiu solid al sufletului uman.

„Trebuie să găsești un loc în tine, un loc care să-ți corespundă măcar în parte.” Da, Margaret, anexă a ființei mele, cam asta este literatura în corpul meu. Recunosc în ea cioburi din nucleul existenței mele, fragmente pe care le descopăr în mod surprinzător. Cititul deschide perspective, revelă ceea ce ești de fapt. Este, fără doar și poate, oglinda către propriul sine. Totodată, este o anomalie verbală actuală. Se pare că devine din ce în ce mai neplăcut să privești prin termeni erudiți, constituienți ai unei exprimări complexe, ai unei comunicări cu profunzimile nevoilor gândirii. Cine va câștiga această bătălie a evoluției: mintea sau însuși produsul ei, o serie de cuvinte în combinații absolut naturale? Încercați să citiți, să studiați! Concentrați-vă pe cunoașterea care va ricoșa în ființa voastră sub formă de identitate. Puneți-vă la încercare emoțiile intelectuale și verificați-le. Chiar nu simțiți o libertate specială?

„Poți uita totul în viață, dar nu gardianul care ți-a deschis poarta închisorii.” Poate am avut noroc. Am crescut cu o bibliotecă uriașă în cameră. Pe mama nu o vedeam decât cu o carte în mână. Febra acestei iubiri m-a cuprins. Mintea mea s-a dezvoltat și astfel am ajuns la hotarul existenței mele, scrisul. Repet, poate am avut noroc. Nu pot numi explozia scrisului, culorile care-mi pestrițează ideile de când mă confesez prin literatură. Bineînțeles, sunt emoții subiective. Am ajuns la concluzia că m-am născut cu talentul scriitoricesc în sânge. Altfel nu ar rezona cu viscerele mele, cu neuronii, cu toate componentele fizice ale corpului meu. Prin urmare, singura închisoare paradiziacă este arta iar biblioteca bunicii, gardianul.

Cât despre propria mea artă, „ăsta sunt eu. Un baston, capul de paie al unei mături puse invers, înfiptă într-un câmp de păsări înfometate.” Sunt în acest labirint al lumii mari, populat de umbre nesătule, de nesațietate dar și de nebunie contemplatoare. Vise? Le miros, le respir, mi le însușesc și le las să trăiască printre ideile mele. Îmi doresc ca frenezia mea creatoare să fie devorată de „căutătorii de stări emoționale”, cititori sensibili și competenți. De asemenea, îmi doresc ca literatura mea să reprezinte pentru ei un pas spre dezvoltarea personală, să găsească o cale către propriul lor centru și să îi atragă înspre diversele ramuri ale artei. Arta este comunicare. Fie că dansezi, cânți, scrii, pictezi, fotografiezi sau orice faci productiv, esența persoanei tale se comunică exteriorului, lumii celorlalți.

À fin, schimb registrul și îl citez pe autorul Mario Vargas Llosa: „Unde te nești este un accident; adevărata patrie ți-o alegi, cu trup și suflet.” Principiul se aplică în orice clipă a vieții. Studiați, studiați, studiați și nu vă lăsați pradă fricii sau prejudecăților care vă înconjoară.

Atât am avut de spus.

Doliș Anda, clasa a IX-a B

O oră de română la Muzeul de Cultură și Artă Religioasă Borzești

Pe 30 octombrie, de Ziua Educaţiei, elevii clasei a XI-a B au avut frumoasa ocazie de a participa la o oră de Limba română într-un spaţiu alternativ: Muzeul și Biserica din Borzești. Deși foarte aproape de casă, acest loc ne-a impresionat profund prin substratul său istoric și religios. Doamna profesoară Matei Cristina ne-a predat lecţia „Dimensiunea religioasă a existenţei" într-un mod inedit, aducându-ne aproape de vestigiile culturale ale trecutului.

După scurtul drum de doar patru kilometri, am inspirat la coborârea din mașină un aer curat, ce deschidea apetitul cunoașterii. Foșnetul frunzelor uscate, cântul păsărilor libere și splendoarea peisajului ne-au purtat pașii spre muzeu. Deși frigul era apăsător, mințile noastre s-au deconectat, reușind să își însușească minunatele povești ale locului. Sacralitatea sa absolută este sporită de personalitatea marcantă ce și-a lăsat amprenta asupra lui: Ștefan cel Mare și Sfânt (canonizat in 1994).

Fosta școală adăposteşte actualul muzeu cu valori impresionante de patrimoniu. Printre ele se numără două cărți foarte vechi: **Cazania lui Varlaam** (1643) și **Biblia de la Blaj** (1795). Dușumeaua prelucrată cu dibăcie conduce spre un iconostas atipic, deosebit, realizat din lemn de tei, donat de Mănăstirea Bogdana, datând din anul 1798. În vitrinele bine lustruite se pot vedea obiecte și vase liturgice, manuscrise din secolul al XVII-lea și trei Evanghelii cu ferecătură. De departe cel mai impozant colț al muzeului este altarul închinat domnitorului Ștefan cel Mare. Acolo se află o hartă a bătăliilor din timpul domniei sale și un bust realizat foarte realist. Acesta ilustrează întocmai privirea sa ageră, cuprinzătoare și mânioasă.

După un tur destul de rapid, ne-am îndreptat spre Biserică, ce este cu adevărat impozantă. Important de menționat este că aceasta nu a fost construită în urma vreunei bătălii, ci ca omagiu al copilăriei și al prieteniei sale cu Mitruț (care a fost ucis de turci, spânzurat de stejarul din Borzești, conform unei legende locale). Arcada dintre pronaos si naos este foarte mică, fiind o dovadă a staturii voievodul ce intra neclintit pe sub ea cu tot cu o coroană de douăzeci de centimetri (după spusele doamnei muzeograf, ce ne-a servit drept ghid). Aici am găsit și mărturii ale brutalității și sălbăticiei turcilor: o icoană profanată.

După toate acestea, am plecat spre mașină bucuroși de cele văzute și cu dorința aprigă de a reveni curând.

Ioana Moghior, clasa a XI-a B

INCURSIUNE ÎN SECOLUL AL XV-LEA

Atunci când ni s-a spus că vom vizita Biserica din Borzești nu ne-am fi gândit niciodată că vom accesa o de-a dreptul colosală sursă de informație în același timp. Eu, cel puțin, nu m-am așteptat să acord atât de multă atenție unor lucruri pe care, în mod normal, le-aș considera vechi și neinteresante. Și totuși, pe drum nu m-am putut gândi decât la ceea ce am putea vedea acolo și la lucrurile noi pe care eu, ca individ, le-aș putea afla.

Muzeul de departe mi s-a părut un mod de a acumula cunoștințe nu doar în istorie și religie, ci și in literatură, dovadă fiind nenumăratele manuscrise și scrieri religioase expuse în văzul tuturor. Nu am putut să nu observ liniștea care parcă provoca un efect oarecum advers, un joc al presiunii, dându-mi impresia la fiecare pas că cineva îmi sapă adânc cu privirea în moalele capului.

Încă de când am pășit pragul bisericii, am constatat cu stupoare că acea construcție nu era într-atât de ieșită din comun după cum m-aș fi așteptat eu să fie. Dimpotrivă, părea o biserică, de altfel, ca oricare alta. Bineînțeles, un elev nu poate judeca ceva din acest punct de vedere în momentul în care îi lipsește experiența și teoria necesară pentru o analiză cât de cât profundă a structurii. Un lucru era cert, deși construcția era relativ simplă pentru ochiul novice, atmosfera era cu totul și cu totul alta decât cea pe care orice ființă o observă în momentul în care pășește într-un lăcaș de cult normal. Era, oarecum, mai.. primitoare, aș putea spune. Un vag miros de colb plutea prin aer, parcă stânjenit de vizitatori.

Ceea ce mi s-a părut intrigant a fost de fapt legenda bisericii și faptul că ea a fost construită nu neapărat pentru a comemora o victorie a lui Ștefan cel Mare, ci în amintirea prietenului său, Mitruț, care a fost ucis de tătari. Am ascultat entuziasmată desfășurarea legendei și toate amănuntele istorice, parcă vrând să absorb cât mai mult din acea informație abundentă, setea de cunoaștere spunându-și clar și răspicat cuvântul.

Constat cu mare sinceritate că nici nu știu cu exactitate când s-a terminat vizita, fiind mult prea distrasă în încercarea mea de a procesa amănuntele și de a le sintetiza cât mai mult. Cert este că o singură vizită nu este de ajuns pentru a cuprinde acel lux de amănunte pe de-a-ntregul. Aș dori să se mai organizeze încă o vizită cât de curând. Întotdeauna poți descoperi ceva nou în astfel de situații și sunt convinsă că ceea ce am văzut noi a fost doar vârful aisbergului.

Cîsu Ioana-Miruna, clasa a XI^{a} E

O pagină de jurnal

În perioada 23 ianuarie – 10 februarie, s-a desfăşurat concursul *„O pagină de jurnal”*, în cadrul Bibliotecii „Viorica Sorta” a colegiului, pentru toţi iubitorii de literatură.

Ideea a fost propusă de doamna bibliotecar Sasu Luiza şi Mandel Elena, profesor de Limba şi literatura română. Mica familie formată în cadrul cenaclului de literatură le-a inspirat să ofere o noua provocare adolescenţilor, aceea de a trece de graniţele unor simpli cititori şi de a deveni autorii propriilor creaţii.

Biblioteca a reprezentat mereu pentru moisilişti un loc primitor, de refugiu al agitaţiei unde oricând poţi să te simţi ca într-un mic paradis al cărţilor. Datorită relaţiilor apropiate dintre doamna Luiza si elevii liceului, aceasta a descoperit mulţi tineri pasionaţi şi doritori de a ajunge scriitori, iar concursul a reprezentat un mic avânt pentru ei, le-a stimulat încrederea în sine şi le-a oferit o mare susţinere în noua lor provocare de a împărtăşi gândurile, sentimentele şi trăirile, dincolo de uniformă şi statutul de elev.

Condiţiile de participare au prevăzut ca lucrările să fie scrise într-un format A4, să utilizeze diacriticele şi să respecte convenţiile memorialisticii, având ca bibliografie orientativă faimoasele jurnale ale scriitorilor Anne Frank, Mihail Sebastian şi Malala Yousafzai. De asemenea, criteriile de evaluare prevedeau originalitatea, limbajul expresiv, iar cel mai important aspect este faptul că fiecare creaţie a fost anonimă pentru juriul format din toate cadrele didactice de Limba şi literatura română, evaluarea fiind astfel obiectivă.

Festivitatea de premiere a fost încărcată de emoţie şi suspans din partea celor 14 participanţi. Elevii au fost felicitaţi pentru creativitatea de care au dat dovadă, li s-au prezentat punctele tari, dar şi punctele slabe cu dorinţa de a-i îndruma şi mai mult în arta literaturii. Fiecare a reuşit să fascineze prin povestea prezentată, iar câştigătorii Bulai Elena, Capmare Ştefan, Cîsu Miruna-Ioana şi Buzatu Valentin s-au bucurat de obţinerea unor premii în cărţi: *Casa Buddenbrook* de Thomas Mann, *Narcis și Gură de Aur* de Hermann Hesse, *Maestrul și Margareta* de Mihail Bulgakov şi *Sonata Kreutzer* de Lev Tolstoi.

Concursul a oferit tuturor o nouă experienţă, a reprezentat un mod de a evada într-o nouă lume, o cale de a-ţi afirma personalitatea şi a dat ocazia tinerilor de a lega noi prietenii. Cele două organizatoare promit că vor oferi elevilor oportunitatea de a participa la un nou concurs de creaţie şi anul acesta.

Cătălina Ștefania Manea, clasa a XI-a F

Noaptea Cercetătorilor Europeni

Pe data de 29 septembrie 2017 am avut ocazia să particip pentru a doua oară la evenimentul **Noaptea Cercetătorilor Europeni** din cadrul **Fundației Marie Curie,** alături de doamna profesoara Matei Cristina şi doi colegi de clasă (Roşu Ioana şi Cioclu Robert), reprezentând liceul la Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacău, instituţia gazdă .

Acest proiect are scopul de a arăta publicului larg ce înseamnă să fii cercetător şi cât de interesantă poate fi munca de cercetare. Deschiderea a avut loc în Aula Universităţii, iar la intrare am fost întâmpinaţi de organizatori şi studenţi-voluntari, care ne-au oferit programul evenimentului, pliante, chiar şi nişte broşuri din partea Poliţiei Române, parteneră în acest proiect.

În deschidere, profesorii Universităţii din Bacău şi-au prezentat multe din realizările lor, rodul muncii de cercetare, spre exemplu: performanţele unui olimpic internaţional la înot, un studiu despre drone, cum să folosim gadget-urile în explorarea naturii şi chiar un proiect care strânge reţete tradiţionale din zona gastronomică a Bacăului.

Mai departe am putut să participăm, la alegere, la diferite laboratoare, precum: despre pneumobilul-maşina viitorului, chimie distractivă, imprimanta 3D-arhitectura viitorului, surse regenerabile şi multe altele.

Atât eu cât şi colegii mei suntem foarte fericiţi că am avut ocazia de a reprezenta liceul şi de a participa la această activitate de informare şi cultivare şi ne dorim să ajungem şi anul următor.

Daria Natalia Radu, clasa a XI-a B

Lansare de carte

12 iunie 2017, în amfiteatrul Bibliotecii „Radu Rosetti" din Onești, a avut loc lansarea cărții *Povești* de *Horacio Quiroga*. Traducere din limba spaniolă: prof. dr. *Gabriela Girmacea*. Ilustrații de *Valerian Manolache*, elev în clasa a IX a A la Colegiul Național „Grigore Moisil" Onești.

Cartea a apărut la Editura Magic Print Onești.

TOLERANȚA

Cu ocazia zilei de 16 noiembrie, Ziua Internațională a Toleranței, elevii clasei a X- a E s-au pregătit pentru a sărbători această zi în cadrul orei de psihologie. UNESCO a proclamat această dată drept Ziua Internațională a Toleranței în anul 1995 pentru ca oamenii să conștientizeze pericolele intoleranței. Destul de ingenios, nu-i așa? Umaniștii au realizat proiecte captivante, respectiv un reportaj intitulat "Despre Toleranță" pe care îl puteți viziona pe YouTube, prezentări PowerPoint despre nevoia acestei valori în societate, poezii interesante, desene, referate despre discriminarea minorităților și o prezentare de carte.

Poate că pentru unii toleranța reprezintă o utopie, un lucru greu de realizat sau chiar imposibil, dar noi tindem să îi contrazicem pe acei oameni; a fi tolerant înseamnă să accepți diversitatea, să nu judeci înainte de a cunoaște și de asemenea de a fi flexibil, de a accepta și opinii total diferite față de ale tale. Dacă vom învăța cum să fim mai toleranți, vom putea să ne concentrăm pe lucrurile care contează cu adevărat în societate, cum ar fi: susținerea unei familii în nevoie sau salvarea unui animal pe cale de dispariție. Dacă am înceta să iscăm conflicte, e ca și cum am începe să găsim soluții și lumea ar putea fi mai bună.

Care este părerea ta? Tu ești tolerant?

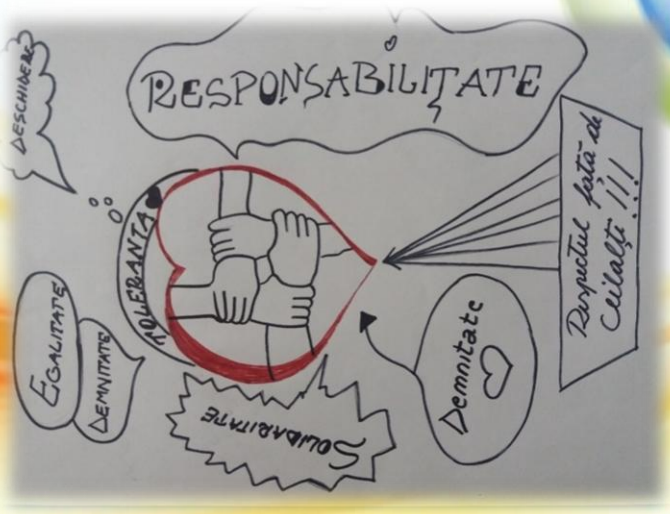

Spectacol de Crăciun - Tradiții autohtone - 17 decembrie 2016

Clasa lui Moș Crăciun 2016

Cu ocazia sărbătorii Nașterii Domnului Iisus Hristos, elevii claselor a XI-a C și a XI-a E, au dorit

să împărtășească, cu domnii profesori și colegii lor, magia Crăciunului văzută prin optica a trei culturi, care, deși fac parte din civilizații diferite, își au punctul comun în emoția vibrantă, ce se înfiripă în sufletul oamenilor. Sărbătorile de Crăciun nu înseamnă numai belșug, cadouri și mese pline de bunătăți, ci ceea ce rămâne în sufletul nostru după ce zilele sfinte au trecut.

Într-adevăr această sărbătoare ne leagă sufletele și, oricât de diferiți am fi, are puterea de a ne aduce pe toți împreună prin "scurtcircuitarea" timpului. În momente de bucurie, de dragoste și de dăruire, de caldă generozitate la aceste sărbători căutăm cu toții inocența și să fim mai buni. În perioada Crăciunului, nu este vorba doar de sensibilitate și spirit religios, ci și de atmosfera pigmentată de umor, din casele oamenilor.

În deschiderea spectacolului prezentat la Aula Bibliotecii Municipale „Radu Rosetti” elevii clasei a XI-a C au pus în scena „o felie din viață” unei familii americane, prin care au dorit să ne demonstreze „conexiunile” dintre oamenii situați pe o treaptă superioară pe scara ontologică, și oamenii aflați pe o treaptă inferioară, pentru că, magia sărbătorilor înseamnă, în primul rând, filantropie și altruism. Interpretele de muzică ușoară Madălina Alupoaie și Costina Crăciun ne-au umplut sufletul de puritatea sărbătorilor și ne-au demonstrat cât de mult ne pot atinge coarda sensibilă cântecele și colindele de Crăciun. Pe scenă au urcat și Andrada Bratoveanu și Adelina Anghel (ce a fost acompaniată la chitară de Cristina Flintoacă) care ne-au transmis bucuria sărbătorii văzută din perspectiva ludică, fascinându-ne cu ritmurile foarte cunoscute „E sărbătoare și e joc / În casa ta acum / Dar nu uita când ești voios / Creștine, să fii bun!”. Mireasma sărbătorilor de iarnă a îmbrăcat ca într-un cântec poveștile spuse de bătrâni și de bunici, așa cum s-a înscris și momentul artistic susținut de Andrada Barote. Atmosfera sărbătorilor de iarnă, ce ne face să (mai) uităm de responsabilitățile cotidiene, ne aduce aminte de „cetele de magi” dar și de clipele frumoase ale copilăriei. De asemenea, au fost decernate premiile în urma jurizării unui concurs inedit „Clasa lui Moș Crăciun”, prilej cu care au fost premiate și „cel mai spontan moment artistic”, „cel mai frumos decor tradițional românesc”, acordându-se și un premiu pentru promovarea iei românești.

Cu ocazia concursului „Clasa lui Moș Crăciun” am avut prilejul să descoperim diferite tradiții din țara noastră pe care, probabil, mulți dintre noi nu le cunoșteau. Clasa a X-a F, actuala a XI-a F, în ciuda clasei mici pe care au avut-o au reușit să schimbe atmosfera în spiritul Crăciunului: „Omul sfințește locul!”.

Bianca Clopotaru, Alexandra Marin și Paula Moraru,
Clasa a XI-a F

Organizarea și desfășurarea de activități de îngrijire și protecție a bătrânilor

Organizarea şi desfăşurarea de activităţi de îngrijire şi protecţie a bătrânilor în parteneriat cu Parohia „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe" – Centrul Rezidenţial de Îngrijire a Persoanelor Vârstnice din satul Hârja, comuna Oituz, judeţul Bacău;

Organizarea şi desfăşurarea de activităţi de îngrijire şi protecţie a bătrânilor a fost o experienţă unică, deoarece am avut ocazia să ascult poveştile de viaţă ale unor oameni deosebiţi şi înţelepţi. Acei bătrâni nu voiau altceva decât să discute cu cineva de vârsta nepoţilor lor, să ne dea sfaturi şi să ne vorbească despre familiile lor cu mândrie şi cu lacrimi în ochi. Mi-a făcut mare plăcere să ajut angajaţii la activităţile fizice, ştiind că toată treaba este în favoarea bătrânilor. Mi-aş dori să repet această experienţă şi îi ajut pe acei oameni ori de câte ori voi avea ocazia.

Organizarea şi desfăşurarea activităţii de îngrijire şi protecţie a bătrânilor în parteneriat cu Parohia „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe" – Centrul Rezidenţial de Îngrijire a Persoanelor Vârstnice din satul Hârja, mi s-a părut o experienţă nouă şi de neuitat deoarece am cunoscut persoane noi şi am putut interacţiona cu bătrânii. Aceştia ne-au împărtăşit întâmplări din viaţa lor, ne-au dat sfaturi. Bătrânii s-au bucurat de vederea noastră, probabil le aminteam de copii şi nepoţi. Am avut parte şi de activitate fizică: am făcut curat, am spart nuci, am stat cu bucătăresele. Mi-aş dori să mai repet această experienţă deoarece ştiu că voi învăţa încă ceva.

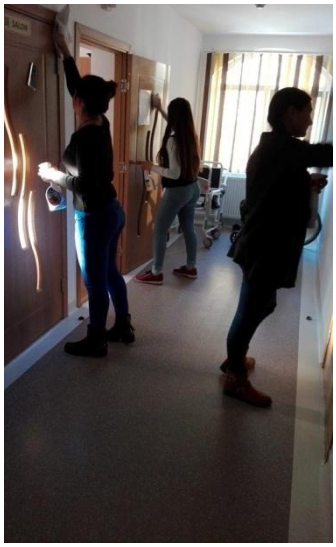

Moraru Gianina-Elena, Clasa a XI-a F

Trăim pentru a ajuta

Timp de trei săptămâni, 10-28.10.2016, în cadrul Colegiului Național ,,Grigore Moisil"- Onești, elevii au fost îndrumați în vederea cunoașterii regulilor de prim ajutor de către doamnele Ursache Maria și doamna Gheorghiu Laura, reprezentante ale Societății Naționale de Cruce Roșie din România, și de elevele colegiului Morari Octavia și Zahiu Teodora.

Noțiunile teoretice au fost completate de manevrele practice, și voie bună. Sperăm ca acest tip de activitate să mai aibă loc, deoarece tindem către o lume în care toată lumea poate fi eroul cuiva .

Între mit și realitate istorică

Activitatea care a avut loc la data de 25 ianuarie 2017 a fost realizată de Consiliul Național Școlar al Elevilor din Colegiul Național „Grigore Moisil” și de profesorii coordonatori: Mihail Dumache, Claudiu-Aurel Vișciun și Bogdan Romandaș. Aceasta a abordat tema „Mica Unire” a Principatelor Române de la data de 24 ianuarie 1859 sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza, primul pas către România Mare.

Această activitate a avut scop educativ, informând sau reîmprospătând informațiile deja acumulate, prin prezentarea unor proiecte realizate de elevii participanți. Numărul celor care au participat este de aproximativ 40 de persoane. Ziua de 24 ianuarie a rămas în istoria românilor drept o zi de sărbătoare pe care o comemorează prin diferite activități, totodată dând dovadă de patriotism.

Fânaru Delia-Elisabeta, clasa a XI-a F

1 Decembrie – zi de sărbătoare

1 Decembrie, Ziua Națională a României. Este o zi de sărbătoare, o zi specială, care ne amintește că începând cu primii ani ai secolului al XX-lea, provinciile istorice românești au creat Istoria, iar România, un stat unitar și indivizibil, a apărut pe harta lumii.

Ziua de 1 Decembrie mai reprezintă totodată și un prilej de cinstire pentru cei care au reușit să ducă la îndeplinire idealul de Unire al locuitorilor tuturor provinciilor românești: eroii martiri.

Activitatea desfășurată în această perioadă a fost și este un prilej de a mă implica și a participa cu drag. Mi-a plăcut colaborarea dintre colegii mei și domnii profesori, iar împărțirea cocardelor tuturor elevilor liceului nostru, mi se pare un gest de cinstire al acestei zile speciale pentru noi, românii.

Dinu Izabela, clasa a XI-a F

Proiect Educaţional „Reciclează materiale, nu idei!”

Moto: **„Dacă nu vom gospodări cu înţelepciune rezervele planetei şi nu vom ocroti natura, vom rămâne în cele din urmă singuri, pe o planetă pustie.”** (Ştefan Milcu)

Iniţiatorul proiectului *„Reciclează materiale,nu idei”*, Colegiul Național „Grigore Moisil” Onești, sprijinit de specialiştii parteneri a realizat o informare a persoanelor desemnate din unităţile şcolare cu privire la colectarea selectivă a deşeurilor. Acest proiect a fost un punct de legătură între toţi factorii implicaţi în procesul de producere, colectare şi reciclare, pentru a pune bazele rezolvării problemei deşeurilor din unităţile şcolare din învăţământul preuniversitar oneștean. Elevii şi profesorii au aflat mai multe informații despre modul în care se colectează şi se reciclează deşeurile urbane, dar şi despre beneficiile pe care colectarea selectivă le are în materie de protecţie a mediului. În cadrul proiectului *„Reciclează materiale, nu idei”* s-a iniţiat o campanie de informare, educare şi conştientizare în şcoală, în speranţa că, în scurt timp, elevii vor decide să se implice mai mult în curăţenia oraşului lor, pentru a-i da, într-adevăr, o faţă europeană.

Scopul proiectului este promovarea şi implementarea unui sistem de colectare selectivă a deşeurilor şi managementul acestora în vederea reducerii cantităţii depozitate necontrolat în incinta şcolii, sensibilizarea comunităţii şcolare privind colectarea selectivă şi reciclarea deşeurilor, precum şi îmbunătăţirea capacităţii unităţilor de învăţământ de a contribui la protecţia mediului.

Obiectivele specifice proiectului: Realizarea unui kit educativ special pentru trei grupe de vârstă reprezentative; creșterea gradului de conștientizare în rândul elevilor Colegiului Național „Grigore Moisil” și ai școlilor partenere, cu privire la impactul activității umane asupra mediului prin generarea de deșeuri; implementarea unui sistem de colectare selectivă a deșeurilor la nivel de clasă și la nivelul școlii; implicarea directă a elevilor într-un proiect de mediu; introducerea unor concepte de educație pentru dezvoltare durabilă prin lecțiile interactive; dezvoltarea dragostei și respectului pentru natură.

Tuduriu Ionela Ştefania, Anii Simona, clasa a XI-a F

Marșul absolvenților „Promoția 2016-2017”

Emoții, bucurie, teama unui nou început, toate acestea caracterizează starea de spirit a elevilor din anii terminali.

Marșul absolvenților „Promoția 2016-2017” a fost o activitate interesantă și, de asemenea, plină de entuziasm din partea elevilor, dar și din partea profesorilor și a părinților.

Festivitatea a început prin adunarea claselor a XII-a în fața liceului, pornind apoi spre Primăria Municipiului Onești. Acolo s-au întâlnit toate clasele de a XII-a din toate liceele. Cel mai emoționant moment a fost atunci când coordonatorii au redat melodia Stelei Enache „Ani de liceu”. În acel moment, în sufletul elevilor s-a instalat o stare de melancolie, astfel au apărut și primele lacrimi de fericire.

Pentru absolvenți, marșul a însemnat o treaptă spre „libertate”, deși adevărata libertate a fost atunci când au primit diploma de bacalaureat.

Bianca Olteanu, clasa a XI-a F
Țimerman Andreea Constantina, clasa aXI –a F

Ziua porţilor deschise

Ziua porţilor deschise reprezintă o activitate ce permite viitorilor boboci să îşi formeze opinia despre liceul în care îşi vor petrece următorii patru ani ai adolescenţei. Aceasta s-a desfăşurat în perioada 17-18 mai 2017 şi a avut ca scop informarea posibililor viitori elevi despre profilurile din cadrul liceului care îi vor ajuta în privinţa următoarelor meserii.

Ziua porţilor deschise a început cu prezentarea unui filmuleţ ce avea ca scop promovarea şi evoluţia liceului de la început şi până în prezent. Au fost formate mici grupuri, a câte 2-3 elevi şi un profesor al liceului pentru a le prezenta sălile de clasă, laboratoarele de fizică/chimie/biologie/T.I.C, sala de sport, biblioteca şi „Parcul moisiliştilor”.

Elevii claselor a VIII-a din cadrul şcolilor generale: Sfântul Voievod „Ştefan cel Mare”, Numărul 1, „Ghiţă Mocanu”, „George Călinescu” şi cele din localităţile învecinate: Borzeşti, Caşin, Mănăstirea Caşin etc., au avut oportunitatea de a asista la anumite ore de curs, iar activitatea s-a încheiat cu expunerea unor panouri pe care ei şi-au exprimat opiniile şi impresiile cu privire la vizita la Colegiul Naţional „Grigore Moisil”.

Anca Horciu, Marina Dobrea, Delia Fânaru, Elena Gheorghiţă, clasa a XI- a F

Împreună de Ziua Copilului

Considerăm că activitatea organizată de 1 Iunie în Parcul Municipal Onești, a fost una plină de emoții, îmbinată cu bucurie și nostalgie. Acolo am avut ocazia de a participa ca spectatoare la o reprezentație unde erau implicați copiii din Centrul de servicii sociale „Alexandra”. Atât copiilor participanți, cât și celor ce se uitau la colegii lor, li se citea pe față bucuria și entuziasmul pe care ni le împărtășeau și nouă. Numerele lor au constat în interpretarea unor melodii, atât populare, cât și moderne, dar și câteva coregrafii pentru acestea. Ce ne-a impresionat cel mai mult a fost energia de care dădeau dovadă.

Moise Ionela-Andreea, Anghenia Delia-Nicoleta
clasa a XI-a F

Lansarea Programului „NIVEA LikeYourself”

Eleve din clasele a IX-a – a XII-a ale colegiului nostru au participat în număr considerabil (aprox. 120) la Programul lansat de firma-brand NIVEA, sub titulatura „NIVEA likeyourself”, ce s-a desfăşurat în data de 7 noiembrie 2016 în sala de sport a liceului, începând cu ora 13.00.

Evenimentul organizat de firma NIVEA a fost foarte bine pregătit. Recuzita a fost una foarte bogată – ecran de proiecţie, scenă, echipament IT şi produse cosmetice. Prezentarea programului a fost realizată de moderatoare, cele care au şi întâmpinat participantele la eveniment.

Proiectul NIVEA s-a adresat în principal elevelor de liceu, vizând necesitatea informării acestora asupra îngrijirii corecte a pielii şi a efectelor machiajului.

În cadrul evenimentului s-a desfăşurat un concurs în urma căruia s-au distribuit gratuit mostre de produse din gama NIVEA.

PROMENADA INIMILOR

Şi în anul 2016, elevii şi profesorii moisilişti au participat la ***Promenada Inimilor*** care s-a desfăşurat la data de 25 septembrie.

Numărul persoanelor din cadrul Colegiului Naţional ,,Grigore Moisil" ce au luat parte la activitatea ,,Promenada Inimilor" este format din aproximativ 100 de persoane, elevi şi profesori.

Eleva clasei a XII-a C, Anda Maria Mahu, a fost organizatoare in cadrul acestei activităţi, coordonatoare de proiect pentru ediţia 2016, întrucât la timpul respectiv a fost preşedintele Clubului Interact Oneşti.

Sponsorii acestei activităţi au fost: Croco S.R.L, Bacănia Şerban şi Potpuriu S.R.L, dar şi sprijinul liceului nostru a contat într-o mare măsură în realizarea acestui proiect, astfel s-a permis promovarea evenimentului ,,Promenada Inimilor".

Premiile acordate au fost în temă cu ideea proiectului, respectiv: mere, tensiometre, echipamente sportive pentru a promova mai departe importanţa activităţii fizice, dar şi a sănătăţii, idee ce a constituit scopul proiectului.

Celelalte şcoli au avut un rol important, întrucât conducerea acestora a permis promovarea activităţii la nivelul unităţilor de învăţământ respective.

În ceea ce priveşte ,,plusul" pe care l-a avut ediţia 2016 a evenimentului a fost reprezentat de momentul de Aerobic Dance.

Anda Maria Mahu, preşedinte si organizatoare pentru prima dată în cadrul clubului, a dorit să aducă ceva nou proiectului , colaborând cu doamna profesoară Ifrim Luminiţa din cadrul Colegiului Naţional ,,Dimitrie Cantemir", Oneşti, ce a ţinut un moment de mişcare în aer liber pentru toţi doritorii de sănătate. Ediţia 2016 a evenimentului Promenada Inimilor a fost un succes prin care s-a sperat că li s-a transmis participanţilor ,,credinţa", respectiv ,,Mens sana în corpore sano".

Mihu Theodora, Chelmuş Costina
Clasa a XI-a F

Sportul: iubire, pasiune, devotament

Un **sport** reprezintă o activitate de natură fizică și are ca finalitate competiția. Totodată sportul este o activitate care influențează stilul de viață, sănătatea sau personalitatea unui om.

Sportul, prin însuși natura sa, încurajează diversitatea într-o lume culturală. Pe măsură ce țările și națiunile se apropie tot mai mult unele de altele, dar totuși își păstrează identitatea culturală, sportul este un domeniu în care se învață că diferențele culturale, nu numai că trebuie acceptate, dar reprezintă o bogăție ce trebuie cultivată și prețuită. Conceptul sportiv poate deveni un „indicator de schimbare" al societății globale, de anticipare, evoluții și schimbări prin deschiderea simbolică a relațiilor interstatale. Sportul devine și trebuie considerat, astfel, ca o oglindă a culturii și a societății, căci el reprezintă speranțele și perspectivele viitorului.

Fotbalul, o pasiune a tinerilor

În general, se defineşte viteza drept capacitatea de a parcurge distanţa între două puncte în cel mai scurt timp posibil. În fotbal, însă, în modul acesta definim doar viteza de deplasare, care este doar una din diferitele capacităţi psihofizice din care este formată viteza. Pentru că jocul de fotbal nu este o cursă de 100 de metri unde câştigă cel care aleargă mai repede. Fotbalul este un sport, un joc mult mai complex, în care uneori aparenţele sunt înşelătoare.

I-am luat interviu elevului Mihai Andrei Valentin pentru a afla mai multe despre lumea fotbalului in cadrul liceului.

1.Ne poţi spune când şi cum a început pasiunea pentru fotbal?

Pasiunea mea pentru fotbal a început cam pe la vârsta de 7-8 ani,când m-am înscris la un club din oraş ca să-mi îmbunătăţesc jocul și să devin mult mai bun

2. De cine ai fost susţinut și îndrumat de-a lungul timpului?

Am fost susţinut atât de profesorii de la antrenament, cât și de părinţii care mereu îmi ziceau să nu lipsesc de la niciun antrenament.

3. În afară de echipe de fotbal masculin sunt și echipe feminine. Ce părere ai despre asta, au fetele ce caută în acest sport?

Da, de ce nu? Până la urmă și fetele pot să joace fotbal, uneori chiar mai bine decât unii băieţi.

4. Care sunt din perspectiva ta diferenţele dintre fotbalul amator (echipa școlii) și cel profesionist?

Este o diferenţă între fotbalul de la echipa școlii si cel profesionist. În primul rând, la fotbalul profesionist te pregăteşti foarte intens: 2-3 antrenamente pe zi, cantonamente, multă muncă pentru a deveni foarte bun și încerci mereu să te remarci în fața altor profesori. La fotbalul de la echipa școlii îţi dai interesul doar ca să nu fii bătut de alte licee și să joci de plăcere.

5. Ai în planul tău de viitor și fotbalul sau este o pasiune de moment?

Nu mai am niciun plan cu fotbalul pe viitor, în acest moment joc doar de plăcere.

6. Ai un sfat pentru colegii mai mici referitor la activitățile sportive?

Să vină la echipa școlii să mai înveţe. Chiar dacă antrenamentele sunt mai puține , tot ai posibilitatea să te perfecționezi având în vedere că selecția la echipa reprezentativă se bazează pe elevi pregătiți în acest sens.

Echipele Reprezentative ale colegiului au câştigat numeroase premii atât în cadrul Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar, cât și la concursurile școlare. Cele mai importante realizări în anul școlar precedent sunt :

- Etapa de zonă – Mențiune (fotbal băieți, pentatlon băieți, volei băieți)
- Etapa judeţeană - Locul 1 (fotbal băieți, pentatlon băieți, volei băieți), Locul II (handbal fete), Locul III (volei fete, baschet fete), Mențiune (baschet băieți)
- „Cupa Diversităţii” - locul 1
- „Cupa 1 Decembrie”- locul 1
- „Cupa Coca-Cola” – locul 3
- Cupa 1 Iunie „Copil și copilărie” - locul II

Handbal

Handbalul este un sport apreciat și susţinut în Romania şi nu numai. În liceul nostru echipa de handbal feminin este apreciată şi susţinută. Eleva Andreea Doboş din clasa a XI- E este una din fetele care a dezvoltat această pasiune. Am rugat-o să îmi răspundă la câteva întrebări pentru a afla mai multe despre asta.

1. Spune-ne te rog unde şi când a început pasiunea pentru handbal?

De mică mi-a plăcut sportul, dar din cele pe care le-am practicat, niciunul nu m-a captivat aşa cum handbalul a făcut-o. Mi-am descoperit această pasiune încă din clasa I la Şcoala Gimnaziala Nr 1 Oneşti.

2. Cine au fost susținătorii tăi?

Susținătorii mei au fost în primul rând familia, prietenii, dar desigur și primul nostru antrenor, Corneliu Sburlan fără de care nu am fi realizat mai nimic.

3. Pe parcursul anilor ai avut numeroase meciuri cu echipe din diverse licee. Ai avut un meci mai special pentru tine?

Fiind în echipa oraşului, am avut multe meciuri cu diverse echipe. Nu pot spune că am avut un meci mai special pentru că toate au însemnat mult pentru mine, deoarece în timpul jocului toată echipa să dea ce era mai bun.

4. În viitor ai planuri care includ pasiunea pentru handbal?

Recunosc, în prezent nu mai am aşa multe planuri care să includă handbalul, însă am avut nenumărate dorinţe de a ajunge departe cu sportul acesta.

5. Ai un sfat pentru colegele tale referitor la activitățile sportive?

Sfatul meu pentru toţi tinerii e să nu renunţe la sport pentru că e una din activităţile care ne dezvoltă atât fizic, cât și spiritual în acelaşi timp.

Alte premii obţinute au fost la competițiile de: Cros - etapa județeană (Mențiune: Benea Bianca, Croitoru Vlad), tenis de masă fete - etapa judeţeană (mențiune: Marin Alexandra-Elena; Gheorghiţă Elena Nicola - participare), șah (locul II Alupei Teodora, mențiune Bătrînu Ioana, Turcu Andreea, Mărășescu Flaviu, Capmare Ștefan, Batincu Daniel).

O pasiune statornică

Numele meu este Gogoloiu Doru și am 17 ani, locuiesc în Comuna Oituz și sunt elev în clasa a X-a F. Sunt o fire puțin mai retrasă, dar sociabilă și îmi place să explorez natura.

Pasiunea mea este desenul și pot spune că am descoperit aceasta încă de la clasele preșcolare. Pe parcurs am început să pictez și să particip la diverse concursuri de pictură.

În general pictez peisaje, deoarece mă inspiră foarte mult natura.

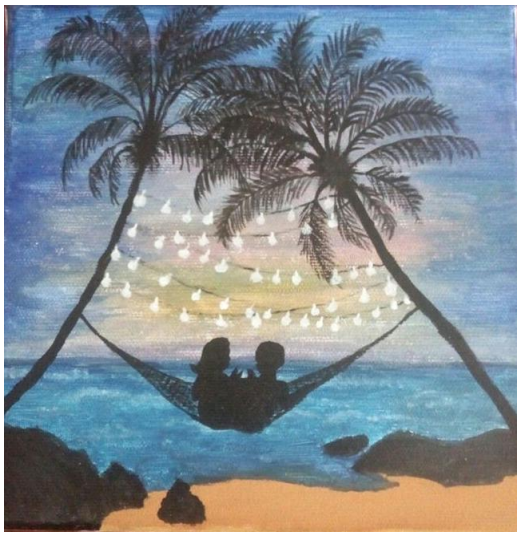

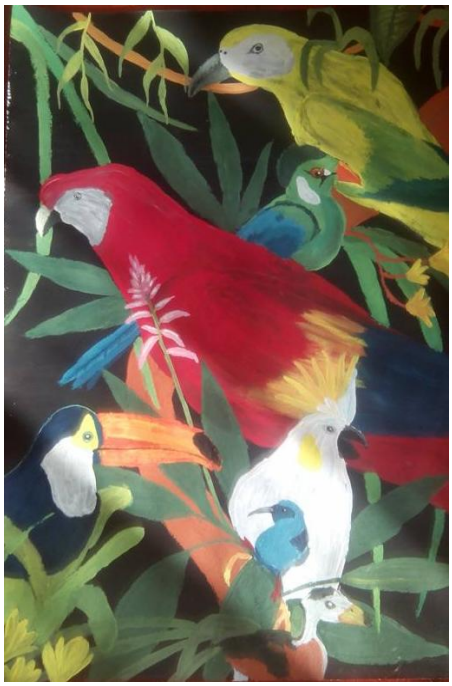

Croitoru Ioana Georgiana, a X-a F

Toamna

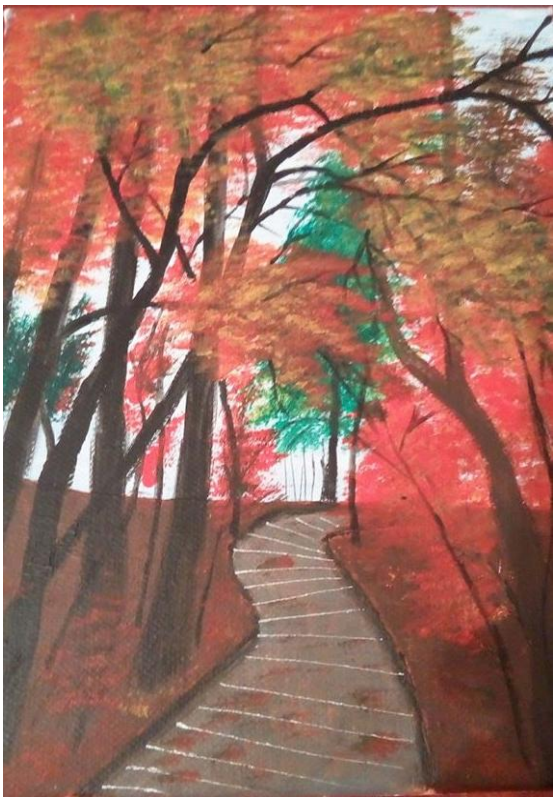

Frunze ruginii plutesc
Pe pământul rece zac
Ușor, ușor amorțesc
Bruma vine în atac

Vântul bate tăietor
Nici o viață nu se vede
Nimeni nu e iertător
Ceața deasă se așterne

Culorile s-au pierdut
Sub pământ sunt așezate
Peste noapte s-au vândut
Nopții din realitate.

Desene cu har

Chinzăruc Sabina-Andreea
clasa a IX-a E

Oana Neagu clasa a IX-a E

Inexorabil

Se pune praf
Şi dor
Şi drum de putregai
Pe guler de pardesie,
Iar nasturii se rup,
Se crapă
Şi cad apoi pe-asfalt,
Pe apă, Pe lângă galaxii de mucegai,
Înflorituri din chochilii,
Până-n-ntr-o ceaşcă de ceai.

Se-aşterne jale,
Sânge-uscat
Şi râu de sentimente
Pe mâneci de palton,
Dar în urma ta s-a pus
Şi praf
Şi dor
Pe-un guler de pardesiu
Dus.

Mahmur

Pune-i lui o întrebare.
Întreabă-l cum se creşte-o floare
Şi îţi va răspunde sec:
„Cu are şi vin demisec",
Căci cu-alcool a crescut el,
Iar el este într-un fel
O floare cu sentimente
Încurcate-n ligamente.

Te iubesc, dar nu pe tine!

E un sfârşit de început,
Oh, şi ce-aş vrea să dispară
Verbele la timp trecut
La fel ca fumul de ţigară

Căci s-a pus praf pe cuvinte,
Le duci scrum în buzunare,
Dar am şi eu o rugăminte:
„Gândeşte-te doar la urmare."

La fel cum soarele apune,
Ai hotărât şi tu destine.
A fost ca şi când ai spune:
"Te iubesc, dar nu pe tine!"

Valentin Buzatu, clasa a XII-a D

Călător

Mustăți palid luminoase

Oase mișcă...mișcă oase!

Noaptea stâlpii mă-nconjor

Du-mă carne, du-mă lătrător

Pe poteci de-oraș sălbatic

Spre culcuș, ca să adorm;

Ce sentiment iernatic,

Omul din toamnă

Caut prin întuneric și câini
Un portret ce-a fost ca niciodată.
Văd pădurea de stejari că arde...
Și-n pieptu-i mocnește un cadavru.

Cad visele din somn, apoi e dimineață.
Ies în hol, e rece și mă-ngheață;
M-arunc pe-oglindă și văd
Pe chip că-i toamnă și plouă.

Las o floare în cenușă,
Scot ștreangul din pământ
Și-l atârn de cer;
Pe chip e toamnă...și plouă.

Mortuar

Mă doare aici, în peste tot.

Delirez, aplecat în negru,

Ținându-mă de-un ciot

Ce mi-i pelerin funebru.

Speranță

oare în mansardă
grinda prăfuită,
lăcuită,
preamărită,
m-ar iubi mai mult
ca tine într-o clipă
străvezie de-agonie?

Desene: Asoltanei-Brăila Mihaela-Bianca (clasa a X-a F)

Secțiunea profesori

EMIL RACOVIŢĂ – PĂRINTELE BIOSPEOLOGIEI

Emil Racoviţă, primul român care a ajuns în Antarctica, a pus piatra de temelie a biospeologiei, ştiinţa care studiază fauna şi flora peşterilor. În 1920, când această ştiinţă se cristalizase pe deplin, tot el a întemeiat, la Cluj, cel dintâi Institut de Speologie din lume, adevărat centru al cercetărilor biospeologice mondiale. Visurile sale şi spiritul său de aventură l-au purtat în Insulele Baleare şi Caraibe, America Latină şi Europa. Doctor al Facultăţii de Ştiinţe din Soborna, a semnat, în 1907, actul de naştere a biospeologiei, definită de el ca ştiinţă a formelor de viaţă din mediul subteran, prin publicarea studiului „Essai sur les problémes biospéologiques".

Biologul, speologul şi exploratorul Emil Racoviţă s-a născut la Iaşi pe data de 15 noiembrie 1868, într-o familie de boieri moldoveni ai căror strămoşi au urcat pe tronul ţării în secolul al XVIII-lea. A copilărit în judeţul Vaslui, la Sorăneşti, iar primele studii le-a făcut în Iaşi, sub îndrumarea scriitorului şi învăţătorului de atunci, Ion Creangă. Pasiunea sa pentru ştiinţele naturale a fost descoperită de timpuriu, în timpul studiilor de la Liceul „Institutele Unite", de către doi dascăli de elită, Grigore Cobălcescu şi Petru Poni.

După liceu, a urmat, la dorinţa tatălui său, Facultatea de Drept din Paris, dar, mai târziu, tânărul Racoviţă a renunţat, pentru a se dedica vocaţiei care s-a dovedit în timp că i-a fost destinată, iar în anul 1891, va absolvi Facultatea de Ştiinţe din Sorbona, avându-l ca profesor de zoologie pe cunoscutul om de ştiinţă Henri Lacaze-Duthiers. A început să se impună ca specialist în ştiinţele naturale, printre oamenii de ştiinţă europeni, în anul 1986, când şi-a susţinut remarcabila teză de doctorat cu titlul, „Le lobe céphalique et lâencéphale des annélides polychétes".

Prima perioadă de activitate şi-a consacrat-o studiilor de zoologie marină, la staţiunile de cercetare de la Roscoff şi Banyuls sur Mer, din Franţa, timp în care a descoperit, împreună cu G. Pruvot, 11 specii de anelide (viermi cu corpul cilindric).

Referinţele remarcabile pe care le-a primit la susţinerea tezei de doctorat, începutul activităţii sale, cât şi mintea sa sclipitoare şi ascuţitul său simţ al aventurii l-au determinat pe polonezul Arctowski să îl recomande imediat căpitanului Adrien de Gerlache, căruia îi încolţise ideea organizării unei expediţii în Antarctica. Astfel că Gerlache a alcătuit echipajul pentru bordul vasului Belgica, care, alături de nume sonore din vremea aceea, precum Georges Lecointe, secundul expediţiei, Roald Amundsen, norvegianul care doar peste câţiva ani avea să cucerească Polul Sud, medicul american Frederick Cook, rivalul lui Robert Peary în cucerirea Nordului, polonezii H. Arctowski şi A. Dobrowolski, îl include şi pe românul Emil Racoviţă, căruia îi dă în grijă laboratorul fotografic cu aparate ce formau imaginea pe plăci de sticlă, comandate special pentru expediţie la atelierele cunoscutului Antoine Lumière, părintele cinematografului.

Pentru Emil Racoviţă, „Expediţia Belgica" a fost doar începutul. Nemărginita lui dorinţă de a afla ce este dincolo de faţa imediată a lucrurilor l-a purtat aproape în toate colţurile lumii.

A dus la bun sfârşit, într-un mod excepţional, misiunea din Antarctica, dintre anii 1897-1899, întorcându-se din această vestită călătorie cu o colecţie de 1600 de specimene botanice şi zoologice. A publicat apoi o cuprinzătoare lucrare despre cetacei.

După ce în Antarctica a dat unei insule descoperite numele profesorului său de la Iaşi, Cobălcescu, el şi-a continuat cercetările asupra animalelor marine, iar în 1907, semnează actul de naştere a biospeologiei, definită de el ca ştiinţă a formelor de viaţă din mediul subteran, prin publicarea studiului „Essai sur les problčmes biospéologiques". În timp, a întreprins cercetări speologice în numeroase ţări.

După îndelungi explorări, Racoviţă s-a întors în ţară, iar întreaga sa activitate a căpătat un caracter oficial, căci în 1920 a devenit membru al Organizaţiei Universităţii din Cluj. Întors în

capitala Transilvaniei, a fondat primul Institut de Speologie din lume, iar rezultatele biospeologice au fost excepţionale: 1.200 de peşteri explorate în Europa şi Africa, o colecţie incluzând 50.000 de animale de peşteră, 66 de tratate publicate despre fauna subterană, consemnate în 6.000 de pagini. Toate eforturile biologului român au avut pentru acea vreme caracter promotor, iar toate acţiunile sale de cercetare le-a făcut cu un singur scop: să înţeleagă istoria naturală a mediului subteran.

Până la începerea războiului, timp de 20 de ani, Emil Racoviţă a ocupat mai multe funcţii importante. A fost rector al Universităţii din Cluj, între anii 1929-1930, preşedinte al Academiei Române de Ştiinţe, în perioada 1926-1929, director al Institutului Speologic. A fost ales şi membru al Academiei Române şi, pentru o vreme, a condus această înaltă instituţie. A fost membru al unor importante academii şi societăţi ştiinţifice străine.

Societatea Zoologică a Franţei şi Societatea de Speologie din Paris l-au ales preşedinte de onoare, iar în 1928, a condus primul Congres al Naturaliştilor din România. În toată această vreme a dus importante campanii pentru protejarea mediului înconjurător.

Timp de patru ani, în urma Dictatului de la Viena, din anul 1940, Facultatea de Ştiinţe, împreună cu Institutul de Speologie au fost mutate la Timişoara. Activitatea ştiinţifică din aceste centre s-a întrerupt. Întors la Cluj, Emil Racoviţă a făcut eforturi mari pentru a reorganiza institutul, dar nu a mai avut timpul necesar, căci marele cercetător român a murit pe 17 noiembrie 1947.

Institutul de Speologie „Emil Racoviţă“, primul de acest gen din întreaga lume, s-a dezvoltat la iniţiativa marelui savant român. Crearea acestui institut a fost oficializată printr-o lege specială, promulgată la 26 aprilie 1920.

La început, institutul a funcţionat ca parte componentă a Facultăţii de Ştiinţe din Cluj, în cadrul căreia Emil Racoviţă a mutat şi sediul Societăţii Ştiinţifice „Biospeologica“, pe care a întemeiat-o în 1907. La început, în cadrul Institutului de la Cluj şi-au desfăşurat activitatea, alături de Racoviţă, biologul René Jeannel, entomolog si biogeograf de seamă, şi elveţianul Pierre Alfred Chappuis, specialist în fauna acvatică subterană.

Reorganizarea institutului a fost făcută în anul 1956 de către profesorul Constantin Motaş. Acesta a mutat sediul central la Bucureşti şi a păstrat o secţie la Cluj. Patru ani mai târziu, institutul a trecut sub egida Academiei Române. Condus de profesorul Traian Orghidan şi profesoara Margareta Dumitrescu, a primit numele de Institutul de Speologie „Emil Racoviţă“. În prezent, cuprinde patru compartimente cu direcţii şi programe specifice de cercetare.

Prima şi singura staţie românească permanentă de cercetare din Antarctica a fost donată de guvernul australian României, în anul 2006, prin eforturile Institutului Polar Român, condus de inginerul Teodor Gheorghe Negoiţă. Baza poartă numele primului explorator care a cercetat Antarctica de Est, Phillip Law, şi a lui Emil Racoviţă, primul biolog român care a cercetat Antarctica, în cadrul expediţiei Belgica, şi este administrată de Fundaţia Antarctica şi Institutul Român de Cercetări Polare. Staţia Law-Racoviţă este amplasată în Dealurile Larsemann, o zonă stâncoasă aflată la 3 km de coasta Ingrid Christensen. În apropiere, la aproximativ 2 km, se mai află Staţia Zhong Shan a Chinei, iar la 1 km distanţă, Staţia Progress II a Rusiei. Distanţa faţă de Bucureşti a staţiei Law-Racoviţă, în linie dreaptă, este de 13.352 km.

Stația Law-Racoviţă este compusă dintr-o clădire-laborator, cinci cabane satelit de tip iglu, fiind dotată cu radio VHF permanent funcţional, alimentat de la un panou solar, iar expediţiile au în general în dotarea lor şi telefoane prin satelit. Baza nu are personal permanent, ci este folosită de echipele expediţiilor româneşti şi australiene pe durata şederii lor în Antarctica, în special pe timpul verii polare.

Irina – Livia Enache
Profesor de Biologie

E-uri ce se ascund într-o felie de pâine

După procesul tehnologic de măcinare a grâului, pâinea rezultată este una “aproape lipsită de substanţe nutritive”, susţin nutriţioniştii. Pâinea este un aliment obţinut din făină, apă, drojdie şi sare şi poate fi intermediară, albă sau graham.

Calitatea şi tradiţionalitatea pâinii depind şi de tehnologia de fabricaţie, multifazială cu maia sau modernă monofazială cu amelioratori de panificaţie . Ca urmare a deprecierii calităţilor de panificaţie ale grâului, în ultima vreme se utilizează, pentru fabricarea pâinii, din ce în ce mai mult amelioratori de panificaţie, fapt ce ne afectează sănătatea. Măcinarea grâului scade calitatea nutritivă a produsului. Pâinea integrală conţine tărâţe, celuloză, vitamine, săruri minerale şi are un aport caloric redus, fapt ce ajută la păstrarea siluetei. Medicii nutriţionişti spun că pâinea albă conţine de trei ori mai puţine vitamine şi oligoelemente, iar magneziu, calciu şi fosfor, de cinci ori mai puţin, decât pâinea integrală. Procesul tehnologic de măcinare a grâului scade calitatea nutritivă a pâinii. Astfel, în făina albă mai rămân mici cantităţi de vitamina B1($C_{12}H_{17}N_4OS$-tiamina), acid pantotenic (vitamina B5), acid folic($C_{19}H_{19}N_7O_6$), fier, cupru, zinc şi magneziu. Legea permite folosirea unei serii întregi de aditivi alimentari, chiar dacă ei nu sunt benefici pentru sănătate. Astfel, oxidanţii sunt folosiţi în prelucrarea pâinii pentru modificarea elasticităţii glutenului, de exemplu: bromatul de potasiu $KBrO_3$ – E 924 – care duce la apariţia senzaţiei de greaţă, vărsături, diaree sau apariţia diverselor dureri, odată ce este ingerat.

Cisteina (α-aminoacid neesenţial-E 920), glutationul (tripeptidă,cu rol de antioxidant în corpul plantelor, animalelor, fungilor şi bacteriilor) şi sulfatul de sodiu sunt reducători folosiţi pentru scăderea elasticităţii glutenului. Sulfatul de sodiu ,Na_2SO_4 – E 514 – afectează vezica biliară, lactatul de calciu, – E 327 – prezintă printre efecte adverse stări de hipercalcemie şi insuficienţă renală, acidul fumaric (acidul trans-butendioic) – E 297, acidul acetic (CH_3COOH) – E 260 şi cancerigenul acid citric E 330. În total, într-o pâine regăsim până la 34 de E - uri.

Grahamul conţine multe vitamine care lipsesc din pâinea albă. Pâinea graham îngraşă la fel de mult ca pâinea albă, însă grahamul conţine mai multe fibre. O chiflă graham are 50 de grame, în timp ce una albă are 30 de grame. O felie de pâine albă de 30 de grame conţine 70 de kilocalorii, iar o felie de graham de 30 de grame conţine tot 70 de kilocalorii. În plus, nici trucul cu *pâinea prăjită* nu ne menţine silueta, deoarece prin prăjire se elimină doar apa, iar caloriile rămân aceleaşi. Medicii nutriţionişti spun că, deşi pâinea este un aliment de bază, aceasta trebuie mâncată cu moderaţie.

Terchescu Gabriela
Profesor de chimie

EXCURSIA ŞCOLARĂ

În perioada 17-18 iunie 2017 am organizat împreună cu doamna profesor Elena Mandel, o excursie şcolară, care a răspuns dorinţei elevilor din clasele a X-a F şi a X-a C de a călători şi de a petrece timp liber, desfăşurând activităţi recreative şi instructiv-educative. În calitate de diriginţi şi în colaborare cu doamna profesor Adriana Constantin am plecat la drum cu un grup de 42 de elevi, urmând itinerarul stabilit Oneşti-Braşov-Culoarul Rucăr-Bran -Curtea de Argeş-Peştera Dâmbovicioara-Valea Oltului– Sibiu.
Excursia a oferit elevilor posibilităţi multiple de observare şi cunoaştere, cultivarea dragostei faţă de frumuseţile naturale şi cultural-istorice ale României, dezvoltarea spiritului de prietenie, a disciplinei şi a capacităţilor organizatorice.

Obiective turistice vizitate

Mausoleul de la Mateiaş, care este situat în judeţul Argeş, în comuna Valea Mare-Pravăţ, pe dealul Mateiaş. Complexul Memorial Mateiaş a fost inaugurat la 24 octombrie 1984, finalizat în anul 1935 şi dedicat eroilor căzuţi în luptele de apărare din anul 1916. La subsolul construcţiei sunt aşezate într-o criptă, osemintele a peste 400 soldaţi şi ofiţeri, iar pe pereţii laterali se găsesc 31 de plăci de marmură pe care au fost dăltuite numele tuturor celor aproximativ 2100 de eroi români. În prima sală, elevii au observat principalele momente ale participării Armatei Române la Primul Război Mondial şi în mod deosebit, prezentarea luptelor desfăşurate pe Culoarul Rucăr-Bran. În cea de a doua sală a fost amenajată o sugestivă dioramă reprezentând luptele purtate de ostaşii români pe înălţimile din apropiere, precum şi un post de comandă.

Curtea de Argeş este o mănăstire ortodoxă, situată în oraşul cu acelaşi nume, construită între anii 1515-1517 de Neagoe Basarab. În timpul lui Carol I, catedrala a fost transformată în necropolă pentru familia regală a României. În afară de mormintele regale, la Mănăstirea Curtea de Argeş se află şi moaştele Sfintei Filofteia.

Peştera Dâmbovicioara, care s-a format în urma acţiunii apelor pârâului Dâmbovicioara, afluent al Dâmboviţei, asupra calcarelor jurasice din Masivul Piatra Craiului, pe teritoriul judeţului Argeş.

Mănăstirea Cozia reprezintă un complex monahal medieval, situat în oraşul Călimăneşti din judeţul Vâlcea, pe malul râului Olt. Este o ctitorie a voievodului Ţării Româneşti, Mircea cel Bătrân, extinsă şi renovată de-a lungul istoriei sale multiseculare.

Băile Olăneşti, un oraş turistic din judeţul Vâlcea a constituit locul de cazare a participanţilor la această excursie. Este cunoscut sub numele *Izvoarele de aur*, datorită numeroaselor izvoare minerale iodurate, bromurate, sodice, calcice şi sulfuroase, care pot trata boli ale aparatului digestiv, boli de nutriţie, afecţiuni cronice ale rinichilor, afecţiuni respiratorii şi cardiovasculare.

Podul Minciunilor este cel mai vechi pod din fontă (1859), aflat în serviciu pe teritoriul actual al României. Face legătura între Piaţa Mică şi Piaţa Huet din oraşul Sibiu. În anul 2015 a fost inclus pe lista monumentelor istorice din judeţul Sibiu.

Palatul Brukenthal a fost construit între anii 1778–1788 în oraşul Sibiu de baronul Samuel von Brukenthal, guvernator al Marelui Principat al Transilvaniei. Clădirea Palatului Brukenthal, situată în centrul istoric al oraşului, mai exact în Piaţa Mare, este unul dintre cele mai însemnate monumente în stil baroc din România. Saloanele baroc, spaţiile de recepţii şi serate muzicale, păstrează piese originale ale Palatului: sobele în stil rococo şi neoclasic, tapetul de mătase roşie şi cel de hârtie pictat în stil oriental, candelabrele din sticlă de Murano şi piese de mobilier transilvănean din secolul XVIII. Palatul găzduieşte Galeria de Artă şi Biblioteca Brukenthal, care cuprinde manuscrise, carte străină rară, carte românească veche, carte curentă şi reviste de specialitate. Colecţia de pictură europeană a Baronului Samuel von Brukenthal, deţine un număr de aproximativ 1200 opere ale principalelor şcoli de pictură europeană din secolele XV-XVIII: flamandă-olandeză, germană şi austriacă, italiană, spaniolă şi franceză.

Mumia Egipteană de la Muzeul de Etnografie Universală „Franz Binder" a fost donată de consulul austriac din Egipt, Hermann von Hannenheim, la începutul secolului al XX-lea. Această mumie se află în sarcofag din lemn de cedru cu pictură originală. Este un exponat valoros, autentificat şi cu o vechime de peste 2000 de ani. Mumia a constituit un punct de vizită inedit pentru grupul de elevi, care nu mai avusese ocazia de a vedea un astfel de exponat.

Cetatea Făgăraş situată în municipiul Făgăraş din judeţul Braşov a început să fie construită la începutul secolului al XIV-lea până la mijlocul secolului al XVII-lea, având stilul arhitectural al Renaşterii transilvănene. Rolul de bază a fost acela de reşedinţă pentru principii Transilvaniei şi de centru administrativ al marelui domeniu Făgăraş. După 1696 a devenit garnizoană a armatei austriece, apoi maghiare (după 1867) şi române (după Marea Unire din 1918), iar între anii 1948-1960 a fost transformată în închisoare comunistă. Cetatea Făgăraş prezintă istoria, etnografia şi arta Ţării Făgăraşului. În cetate, elevii au observat Casa Temnicerului, Turnul Temniţă, Sala de tortură, Spaţii administrative, Pivniţa cea Mare, Turnul Thomoroy, Arheologie, port popular şi interior ţărănesc, artă decorativă, ceramică populară, artă religioasă, dormitorul Principesei, salonul Principelui, mobilier urban, Sala Tronului.

Castelul Bran este un monument istoric şi arhitectonic situat în Pasul Bran-Rucăr, la aproximativ 30 de kilometri de Braşov. Iniţial, Castelul Bran a fost o cetate militară de apărare, având la bază forma unui patrulater neregulat. În timp, cetatea a suferit numeroase modificări. În muzeu sunt expuse colecţii de mobilier, costume, arme şi armuri. Domeniul Bran cuprinde, de asemenea, Parcul Regal cu cele două lacuri, Casa de ceai, Casa administratorului şi Casa Principesa Ileana. În anul 2000, Castelul Bran a fost revendicat de Arhiducele Dominic de Habsburg şi de surorile sale, Maria Magdalena Holzhausen şi Elisabeth Sandhofer, moştenitorii principesei Ileana, care au remobilat castelul cu obiecte din colecţia personală.

În excursie, elevii s-au comportat impecabil, au fost punctuali, sociabili şi interesaţi să cunoască locuri noi, ceea ce a contribuit la consolidarea cunoştinţelor de Geografie, Istorie şi Limba română. S-au confruntat cu situaţii multiple alături de persoane care nu reprezentau familia lor, depăşindu-le cu succes şi au avut un buget pe care l-au gestionat timp de două zile cu responsabilitate.

Consider excursia o reuşită, fapt confirmat prin feed-back-ul foarte bun, prin bucuria elevilor manifestată pe parcursul acestei activităţi extraşcolare şi prin dorinţa lor de a participa la o nouă experienţă.

Oncica Maria-Magdalena
Profesor de Geografie

DEALUL PERCHIU

Dealul Perchiu este un sit de importanță comunitară (SCI) desemnat în scopul protejării biodiversității și menținerii într-o stare de conservare favorabilă a florei spontane și faunei sălbatice, precum și a habitatelor naturale de interes comunitar aflate în arealul zonei protejate. Acesta este situat în partea central-estică a României, pe teritoriul județului Bacău.

Aria naturală se întinde în partea sudică a județului Bacău, pe teritoriul administrativ al orașului Onești, în apropierea drumurilor naționale DN11 și DN12A.

Rezervația naturală *Dealul Perchiu* are vegetație de silvostepă și pe văi vegetație forestieră.

Punctul de maximă altitudine 398 m, se află in partea sud estică a Perchiului, la nord-vest de municipiul Onești. Dealul Perchiu este rezervație naturală cu o suprafață de 206 hectare.

În zona de deal predomină făgetele în amestec cu stejarul, carpenul. Tipurile naturale de pădure și-au păstrat nealterate condițiile naturale de vegetație. Pajiștile primare constituie stepe, iar pajiștile secundare sunt constituite după defrișarea pădurilor sau arbuștilor.

Pajiștile de deal sunt constituite din specii aparținând familiei Poaceae cum ar fi: Festuca valensiaca, Stipa sp., Brotiochloua, Poua pratensis, Festuca rubra, Agropyron repens, Poua nimoralis, Nordus stricta, Carex pilosa.

Rezervația naturală Perchiu este foarte importantă din punct de vedere al diversității biologice, deoarece pe teritoriul ei au fost identificate 600 specii de plante. Rezervația este constituită din habitate a căror particularitate este aceea că au permis dezvoltarea unor asociații vegetale caracteristice zonei de silvostepă în plină zonă de pădure.

Aria protejată Dealul Perchiu reprezintă o zonă naturală (păduri în amestec, păduri în tranziție, terenuri arabile, culturi, vii și livezi) încadrată în bioregiunea continentală centrală a Depresiunii Tazlău-Cașin (unitate geomorfologică aflată în sudul Subcarpaților Moldovei), în bazinul hidrografic al râului Tazlău.

Fauna sitului are în componență mai multe specii de mamifere, reptile și amfibieni (unele incluse în lista roșie a IUCN); printre care: jderul de piatră (Martes foina), nevăstuică (Mustela nivalis), pisica sălbatică (Felis silvestris), hârciog european (Cricetus cricetus), dihor (Mustela putorius), viezure (Meles meles), veveriță roșcată (Sciurus vulgaris), șopârlă de munte (Lacerta vivipara), viperă (Vipera berus), broasca-roșie-de-munte (Rana temporaria), broasca mare de lac (Rana ridibunda) sau brotacul verde de copac (Hyla arborea).

Mihalache Ana-Maria
Profesor de biologie

RESURECȚIA UNEI METODE TRADIȚIONALE: POVESTIREA (NARAȚIUNEA) DIDACTICĂ

Moto: „Căci toate povestirile adevărate sunt minciuni ... de unde am cunoaște noi adevărul, dacă n-ar fi minciună?"
(Mihail Sadoveanu, „Divanul persian. Poveste orientală”)

Învățământul românesc, aflat astăzi la răscruce, trebuie să găsească noi forme de supraviețuire. Peste tot se manifestă o revoltă împotriva metodelor pedagogice și a tipurilor instituționale, iar soluția este de a răspunde acestor provocări cu forme, nu neapărat de ultima oră, ci reajustate și adaptate noilor condiții. Dar caracterul dinamic și deschiderea la înnoire nu înseamnă declararea unor metode didactice drept anacronice și incompatibile cu noile orizonturi de instruire. Aici se încadrează și metodele expozitive ca reprezentante ale comunicării orale.

Limbajul articulat a fost născocit de om tocmai pentru a transmite informații și sentimente, dar și de a provoca descoperirea și sensibilizarea afectivă. Chiar dacă metodele activ-participative, centrate pe elev, sunt "descoperiri" de ultimă oră nu trebuie să se uite faptul că instruirea este mai întâi de toate o problemă de comunicare, cuvântul fiind instrument de educație.

O astfel de metodă, dincolo de limitele și dezavantajele ei, este și povestirea (narațiunea) didactică. Ea își are originea în însăși predispoziția omului pentru narare ca modalitate de integrare socială, de reglare a comportamentului moral, de ghidare in stabilirea conexiunilor interumane. Fascinația pentru comunicarea orală ține însă și de tehnica vorbirii, de îmbinarea limbajului verbal cu cel paraverbal și nonverbal, adică de harul didactic cu care te nești și abia apoi pe care ți-l perfecționezi. Monologul se poate transforma în dialog prin introducerea de situații-problemă, atractivitatea sporește prin utilizarea unor procedee ale dialogului oratoric, ca de exemplu interogația și invocația retorică, permite îmbinarea ușoară cu metoda conversației euristice (socratică sau maeutica), și conduce la metoda piramidei sau a bulgărelui de zăpadă prin acumularea treptată a opiniilor individuale ale elevilor.

Povestirea didactică prezintă marele avantaj că este extrem de flexibilă, aceasta adresându-se în egală măsură etapei preșcolare, școlare și postșcolare și, aparent paradoxal, ea poate fi utilizată cu succes și în predarea științelor exacte, solicitând operații de gândire importante: analiza, clasificarea, opoziția, discriminarea, ordonarea, sinteza. În cadrul orelor de limba și literatura română ea se poate transforma în metodă fundamentală la clasa a X-a care începe, poate nu întâmplător, cu basmul ca specie a genului epic. Atractivitatea acestei opere, legătura acesteia cu vârsta copilăriei, de care elevii se mai simt legați, fac ca această metodă să devină nu numai motivațională, ci și să fixeze mai bine și să justifice literatura ca artă a cuvântului care are menirea de a crea universuri ficționale.

Pentru că basmul popular este cunoscut din clasa a V-a, după o scurtă recapitulare, dată ca temă pentru acasă, se poate trece în etapa de spargere a gheții și a captării atenției (captatio benevolentiae) în care se va folosi o scurtă poveste orientală ca suport pentru toată discuția care va urma până la finalul unității de învățare:

DESPRE CURAJUL DE A RISCA O ÎNCERCARE

„*Un rege își puse curtea la încercare pentru un post important. Numeroși oameni puternici și înțelepți se aflau n jurul lui.*

- Înțelepților - spuse regele - am *o problemă și vreau să văd care dintre voi este în stare să o rezolve.*

Îi conduse pe oameni la o ușă enormă, mult mare decât văzuse cineva vreodată. Regele le explică:

- Aici vedeți cea mai mare și cea mai grea ușă din regatul meu. Care din voi poate să o deschidă?

Unii dintre curteni scuturară doar din cap. Alții, care se numărau printre cei înțelepți se uitară la ușă mai de aproape, dar recunoscură că nu pot să o *facă. Când înțelepții spuseră asta, restul curții consimțiră că această problemă era prea dificil de rezolvat. Un singur vizir se duse la ușă.* O *examină cu ochii și cu degetele, încercă mai multe modalități de a* o *deschide și, în cele din urmă, o trase cu* o

smucitură puternică. Și ușa se deschise. Fusese lăsată întredeschisă numai, nu închisă complet, și nimic altceva nu fusese necesar, decât bunăvoința de a realiza ceva și curajul de a acționa cu îndrăzneală. Regele spuse: - Vei primi postul de la curte. pentru că tu nu te bizui doar pe ceea ce vezi sau auzi: tu îți pui propriile puteri și riști o încercare."

(Poveste orientală)

Al. În etapa de evocare, care corespunde cu intrarea în lecție, li se solicită elevilor:

1. Identificați tema textului (se face astfel legătura și cu clasa a IX-a, unde s-a făcut acest concept operațional și unde toată materia a fost structurată în funcție de cele mai frecvente teme întâlnite în literatura română și universală)
2. Încadrați, pe baza a cel puțin trei indici formali, textul la o specie epică

A2. 1. Se punctează apoi distincția între „poveste" (care conține și elemente reale) și „basm" (specie care aparține exclusiv ficțiunii)

2. Se justifică înlocuirea perfectului compus din formula inițială a basmului popular (A fost odată..) cu imperfectul în basmul lui Ion Creangă „Povestea lui Harap-Alb" („Amu cică era odată...") ca modalitate de trecere rapidă de la realitate la ficțiune.

3. Li se solicită să relateze o întâmplare personală pe care s-o prezinte oral în fața clasei, începând cu „A fost odată ... " și pe care să o încheie cu „Și am încălecat pe-o căpșună și v-am spus o mare minciună"

B. Etapa de realizare a sensului sau a descoperirii dirijate, când se trece de la particular la general, este guvernată de prelegerea-discuție:

1. De ce trebuie sa dai dovadă de curaj în viață?
2. Fiul craiului are de la început curaj?
3. Când începe acesta să dea dovadă de curaj?
4. De ce în momentul acela începe să aibă curaj?
5. Eșecul poate fi calea de a afla curajul?
6. Încrederea în sine și prietenii adevărați sunt factorii definitorii în descoperirea curajului?

Astfel, povestirea și basmul cult s-au transformat într-o comunicare-problematizantă, concretizată în întrebări-problemă esențiale:

1. De ce trebuie să învingi situația-limită?
2. De ce nu trebuie să dai înapoi în fața unui eșec?
3. De ce lucrurile valoroase se obțin cu efort?
4. De ce maturitatea se dovedește prin trecerea probei curajului?

Situațiile-problemă sunt și ele la fel de incitante:

1. Justifică de ce autorul nu-și înzestrează de la început eroul cu această calitate esențială la fel ca în basmul popular.
2. Basmul lui Creangă se transformă astfel într-un Bildungsroman (romanul formării unei personalități).
3. Comentează afirmația potrivit căreia acest basm reprezintă „povestea destinului uman însuși".
4. Tema pentru acasă: Plecând de la basm, argumentați într-un eseu de 15-30 de rânduri că , ... și răul câteodată prinde bine la ceva".

Scopurile cognitive și afective ale povestirii didactice au fost atinse:

1. s-a deschis drumul spre tehnici superioare de gândire:

- opera literară mai păstrează doar formal caracteristicile speciei basmului, acesta fiind o operă cultă care transmite un mesaj profund, despre împlinirea destinului uman și lupta cu limita, făcându-se astfel legătura cu problematica destinului prezentă încă din tragedia greacă și transmisă posterității sub forma unei eterne provocări.

2. elevii și-au organizat cunoștințele la un nivel superior de abstractizare:

- schema basmului nu este perimată, ea putând să fie identificată în creațiile artistice actuale de mare succes la public: telenovelele (în care finalul este aproape invariabil cu motivul nunții și în care cel bun este răsplătit, iar cel rău pedepsit) și filmul SF, care revine în forță cu o cronologie retrospectivă a evenimentelor, lupta dintre bine și rău dându-se la nivel galactic „Războiul stelelor". Pe această schemă a SF-ului mizează astăzi și editurile în tentativa lor de a recuceri publicul tânăr și a-l reîntoarce spre cuvântul tipărit.
- nevoia de bine moral, pe care fiecare om, instinctiv, o caută
- în literatura română, specia romanului își are punctul de plecare în basm (pentru că noi nu am avut epopee), dovada fiind aceea că primul nostru roman, „Ciocoii vechi și noi", de Nicolae Filimon este construit tot pe schema basmului.
- să reflecteze la propria sa condiție și să declanșeze propriile lor căutări:
  a) Sunt om. Cum îmi justific statutul?
  b) Sunt capabil să dau dovadă de curaj?
  c) Pot continua după un eșec?
  d) Am nevoie de prieteni în viață?
  e) Încrederea în sine este suficientă?
  f) Voi fi un om de succes?

3.gândirea lor a fost profund reconfigurată atunci când au conștientizat că basmul este ancorat în realitate, fiind o legătură firească cu viața.

De aici se poate ajunge la o altă metodă expozitivă redimensionată și reactualizată: prelegerea-discuție.

4. povestirea didactică s-a transformat în strategie motivațională.

Această „banală" metodă tradițională devine o adevărată rampă de lansare pentru toate speciile genului epic studiate: povestirea (în care accentul nu cade pe firul epic, ci pe CUM se povestește, la fel ca în basmul popular, la care funcția sa primordială era aceea de a fi ASCULTAT și nu citit, caracteristica regăsită prin unele mărci lingvistice și în basmul lui Ion Creangă) și romanul, în care universul ficțional nu trebuie identificat cu realitatea concretă, pentru că este guvernat de alte reguli și de instanțe narative, unde autorul nu este niciodată naratorul. De aici translarea spre lumea eului liric se face mai ușor și mai firesc, elevii înțelegând acum că o poezie erotică nu este dedicată unei persoane cu o identitate reală, ci reprezintă trăirile afective ale unui eu liric abstract.

Povestirea (narațiunea) didactică, corelată cu alte surse suplimentare de informație, ca de exemplu filmul, atinge trei ținte majore la nivelul liceului: este RECREATIVĂ, pregătind afectiv și captând atenția elevului prin falsa strategie că ce va urma nu **i** se cere sa țină minte, EXPLICATIVĂ, descoperind că basmul nu se adresează doar vârstei copilăriei, și ARGUMENTATIVĂ, când realizează că și el va fi, nu peste mult timp, când va părăsi casa, un Harap-Alb care va trebui să treacă niște probe. Declanșatoare a fanteziei creatoare, povestirea poate duce la cunoaștere, așa cum remarca și scriitorul german Hermann Hesse: „Pe drumul lung de la pește, pasăre și maimuță până la animalul belicos al timpurilor noastre, pe drumul acesta lung, la capătul căruia sperăm să devenim oameni și zei, nu cei „normali" ne-au împins înainte, din treaptă în treaptă ... Fantaștii nu se dau înapoi să facă salturi, să viseze negânditul, pentru că, cine știe, într-o bună zi, peștele să devină animal de uscat iar maimuța-om."(Hermann Hesse, „Fantezii", editura RAO, Iași, 1994).

Florea Daniela
Profesor de limba și literatura română

Introducere în utilizarea instrumentelor Google

Instrumentele Google sunt unelte oferite în mod gratuit utilizatorilor, de către compania Google, în scopul accesului facil la informație prin stocarea on-line a fișierelor și al comunicării eficiente în mediul virtual.

În vacanța de vară 2017, am desfășurat împreună cu elevi ai colegiului nostru și ai școlii gimnaziale partenere „Ghiță Mocanu" Onești, o activitate de inițiere în utilizarea instrumentelor Google. Astfel, am învățat să creăm și să utilizăm o adresă de e-mail Google și toate facilitățile care decurg din aceasta prin utilizarea produselor asociate.

Fiecare elev a creat un site propriu în care a realizat diferite pagini cu conținut variat: texte, imagini, clipuri video, hărți Google și formulare.

Elevii de liceu i-au îndrumat pe cei de gimnaziu în demersul lor.

Site-urile realizate au cuprins teme diverse: C++, dansul, călătoriile, animale preferate, sporturi, etc. Atmosfera a fost una de lucru și de colaborare, prin care elevii de la școli diferite au comunicat în realizarea unui produs finit.

După finalizarea site-urilor, a fost oganizat un concurs, din juriu făcând parte elevii colegiului nostru. Concurenții au fost elevii de gimnaziu. Activitatea de premiere a câștigătorilor s-a desfășurat în cadru festiv, cu prilejul vizitei partenerilor norvegieni de la Fundația Grenlandsaksjonen.

Melinte Elena- Carmen
Profesor de informatică

Inițierea timpurie în programare

Generația actuală este una pe care o putem numi generația nativilor digitali, formată din tineri cu un simț înnăscut al tehnologiei. De la mânuitul tabletelor, la browsing sau la jocuri, tinerilor le este mult mai ușor să interacționeze și să se adapteze la progresul tehnologic deoarece, pentru ei, totul pare că vine natural. Cel puțin în comparație cu generațiile noastre.

Să-i învățăm pe copiii noștri programare nu se rezumă la exersarea elementelor de bază ale folosirii calculatorului sau la pregătirea lor pentru un job în IT. Uniunea Europeană estimează că, până la sfârșitul anului 2020, peste 90% dintre locurile de muncă vor avea ca cerință obligatorie abilități de folosire a computerului, iar Statele Unite estimează o creștere cu 22% a cererii pentru joburi în IT pentru aceeași perioadă. Totodată, în România, domeniul IT&C reprezintă 10% din PIB, iar țara noastră este în topul preferințelor firmelor străine pentru servicii de outsource în acest domeniu.

Învățând să „vorbească" în cod, copiii își vor dezvolta gândirea logică care, în schimb, îi va susține în dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor.

Învățarea programării în cazul tinerilor nu are și nu ar trebui să aibă ca scop final pregătirea acestora pentru o carieră în acest domeniu. Gândirea logică și capacitatea de a rezolva probleme, odată dezvoltate, vor fi utilizate și în viața de zi cu zi, pentru că, la bază, folosim același tip de gândire dacă scriem o bucată de cod sau ne încălzim o cană cu apă. Bineînțeles, gândirea logică astfel dobândită le poate facilita copiilor și tinerilor orientarea către o carieră în programare, dar aceasta este o decizie care ar trebui luată de ei, în mod individual, în condițiile în care pasiunea pentru acest domeniu este evidentă.

Schimbând felul în care tinerii privesc procesul de învățare și concentrându-ne pe partea practică a fiecărui lucru nou pe care îl prezentăm, îi ajutăm pe elevi să înțeleagă mai bine rolul școlii și al materiilor zilnice, lărgindu-le astfel orizontul pentru a-și descoperi pasiunile și de ce nu, pentru a se pregăti mai bine în meseria pe care și-o aleg în viitor.

Limbaje de programare potrivite pentru copii

În ultimii ani au fost dezvoltate mai multe metode și limbaje de programare dedicate tinerilor, dar asta nu înseamnă că ei nu pot învăța și folosi tehnologii mai avansate. Deși unele dintre aceste metode nu au fost dezvoltate în mod special pentru predarea limbajelor de programare, ele pot fi folosite cu mult succes atunci când dorim să-i învățăm pe tineri să programeze în diverse limbaje adecvate nivelului lor de cunoștințe:

Scratch

Dintre limbajele dedicate copiilor, Scratch, creat și lansat în 2006 de MIT Media Lab, este cel mai cunoscut. În prezent, Scratch este folosit ca unealtă educațională în mai multe domenii, printre care matematică, desen sau muzică, dar menirea sa principală a fost de ajutor pentru a-i învăța pe copii programarea. Printr-o interfață vizuală, tinerii pot să-și scrie propriile programe sau jocuri, creând și interconectând mici dreptunghiuri care reprezintă instrucțiuni în cod.

Python

Ieșind din sfera limbajelor de programare dedicate celor mici, cel mai potrivit pentru copii, ca sintaxă, pare a fi Python, pentru că este îndeajuns de ușor de deprins încât aceștia să nu-și piardă interesul până reușesc să obțină primul rezultat. După primele concepte învățate în Python, copiii pot trece ușor la programarea de jocuri cu PyGame;

JavaScript

Un alt limbaj pe care îl putem considera potrivit este Javascript, dar aici avem nevoie de puțin ajutor, deoarece setup-ul este mai complicat, iar copiii își pot pierde interesul până să ajungă să scrie prima linie de cod. Așa că, în ajutor sare un site creat pentru a le ușura copiilor procesul de învățare: **Khan Academy**. La fel ca Scratch, Khan Academy nu este 100% dedicat programării, dar are o componentă dedicată informaticii ca ansamblu cu, dacă îl putem numi așa, un mediu de programare integrat (un loc în care copiii scriu codul, îl rulează și îl depanează, fără a se folosi de nicio altă uneltă). Cu ajutorul acestui mediu integrat, copiii pot scrie și cod Javascript, dar pot și desena și anima diverse forme geometrice cu ajutorul unui set de comenzi care folosesc, în spate, processing.js. Răspunsul la fiecare linie de cod scrisă, fie că este corectă, fie că produce o eroare, este afișat în timp real în partea dreaptă, lângă editor. Singurul setup pe care copiii trebuie să îl facă este să își creeze cont pe site, să apese pe butonul New Program și să înceapă să programeze. Documentația și editorul sunt disponibile în mai multe limbi, inclusiv română;

HTML și CSS

Lăsând la o parte limbajele de programare, una dintre tehnologiile potrivite pentru copii este HTML-ul, bineînțeles însoțit de CSS. Ca și în cazul Javascript-ului, descris mai sus, setup-ul inițial poate părea complicat pentru un tânăr care începe să învețe. Însă, tot la fel ca în cazul Javascript, există mai multe unelte care să îi ajute pe copii să ajungă să scrie cod și să vadă rezultatele cât mai repede. Dintre acestea, de menționat este Code Academy, care, la fel ca în cazul Khan Academy, oferă un mediu integrat în care copiii pot scrie cod HTML și CSS și să primească feedback vizual imediat. De menționat, în cazul **Code Academy**, este că, spre deosebire de celelalte site-uri sau unelte, este dedicat în întregime programării, oferind același tip de editor și pentru Javascript, Python, PHP și Ruby.

Puține, cred, sunt bucuriile care se pot compara cu aceea pe care o simți când vezi că, într-un fel sau altul, ai contribuit la orientarea sau formarea unui tânăr. Am ajuns să înțeleg că toată activitatea nu se rezumă niciun moment la un transfer unilateral de informații și că totul este, de fapt, un proces de învățare reciprocă.

Când vine vorba de aspecte tehnice, copiilor le este mai greu să verbalizeze problemele pe care le întâmpină, dar, în același timp le este greu și să înțeleagă o explicație tehnică. Capacitatea de a explica lucruri tehnice, dar fără a folosi limbaj tehnic sau capacitatea de a explica ceva în funcție de nivelul la care se află copilul cu care vorbești este o aptitudine folositoare atât în viața personală, cât și în cea profesională.

În viața personală, ne va ajuta în comunicarea cu propriii (viitori) copii, iar în viața profesională, ne poate ajuta cu avansarea în carieră.

Să poți asculta, rezolva probleme și explica clar diferite sarcini, concepte sau decizii sunt unele dintre deprinderile foarte importante, poate cele mai importante, pentru un programator senior sau lider de echipă.

Buzatu Cristina
Profesor de Tehnologia Informației

SUSŢINEREA ȘI EDUCAREA CREATIVITĂŢII ÎN PROCESUL EDUCAŢIONAL

Creativitatea este o capacitate complexă ce ţine de personalitate şi este constituită dintr-o constelaţie de factori care favorizează obţinerea unor produse originale. Privită în acest fel, creativitatea este o capacitate generală, proprie tuturor copiilor. În limitele dezvoltării normale, fiecare dispune, într-o măsură mai mare sau mai mică, de un potenţial creator. Diferenţele se exprimă prin intensitatea cu care se manifestă acest potenţial şi prin domeniul în care el se afirmă. Personalitatea puternic creatoare se delimitează printr-o dominantă specifică.

Educaţia trebuie să răspundă necontenit exigenţelor cerute de evoluţia realităţii. Dezvoltarea unei naţiuni depinde de sectorul care produce inteligenţă și creaţie, adică de învăţământ.

Dacă analizăm factorii performanţei şcolare (acel standard minimal acceptabil) putem aprecia că cel mai important loc şi rol lângă elev îl are profesorul. Noi ştim astăzi foarte multe lucruri despre elev/educat: despre cum îşi modifică el comportamentul; cum şi ce învaţă el; cum îşi asigură o calitate sporită a locului şi rolului său în această importantă întreprinde resocială care este şcoala (care cuprinde aproape un sfert din populaţia ţării). Ştim însă mult prea puţin despre profesor, despre variabilitatea comportamentului său în raport cu rezultatele obţinute de elev. Dar manualele de pedagogie, de ştiinţe ale educaţiei nu sunt scrise pentru elevi ci, în mod deosebit, pentru profesori. Cei mai importanţi factori ai reuşitei şcolare sunt, alături de profesor şi elev societatea, mediul social asimilat pedagogic, mediul şcolar şi mediul individual asimilat pedagogic.

În contextul acestor condiţii social-educative ale creativităţii, şcoala urmează să realizeze finalităţi educative specifice, de care este direct responsabilă. Ei îi revine responsabilitatea de a acţiona pentru stimularea potenţialului creativ al elevilor în următoarele condiţii:

- identificarea capacităţilor creative ale elevilor;
- crearea premiselor gnoseologice ale creativităţii;
- pregătirea pentru comunicarea creativă;
- dinamizarea potenţialului creativ individual şi familiarizarea cu activitatea creatoare.

În vederea concretizării acţiunii de educare a creativităţii putem utiliza diferite metode ţinând seama de un principiu devenit deja celebru, şi anume – îmbinarea utilului cu plăcutul. Învăţământul presupune dobândirea de noi cunoştinţe de către elevi şi studenţi, iar acest lucru se poate realiza mult mai simplu dacă în timpul procesului educaţional sunt introduse elemente ludice care destind cadrul sobru destinat orelor de curs şi care determină în acelaşi timp stimularea creativităţii prin apariţia unor conexiuni cu elementele din jur.

Munca intelectuală presupune anumite tehnici instrumental acţionale indispensabile desfăşurării ei cu un randament ridicat. Din punct de vedere pedagogic, se pune problema să-i învăţăm pe elevi cum să înveţe, adică să-i familiarizăm cu principalele cerinţe privind igiena, organizarea şi metodologia muncii intelectuale, menite să ducă la reducerea efortului şi la mărirea randamentului acestei munci. Formarea priceperilor, deprinderilor şi tehnicilor de muncă intelectuală presupune totodată dezvoltarea motivelor intrinseci, specifice acestei munci.

Profesorul deţine un loc aparte în procesul de încurajare a iniţiativelor creative, în valorificarea potenţialului creator, iar măsurile pe care el le poate lua în sistemul de învăţământ sunt: promovarea unei atmosfere favorabile creativităţii, în care să se înlăture inhibiţiile criticismul exagerat, să mărească încrederea în sine a elevilor; îmbunătăţirea pregătirii sale psihopedagogice; stimularea tuturor dimensiunilor de personalitate ale elevilor; disponibilitatea sa în afara orelor de curs; să-l facă pe elev să îşi cunoască atât calităţile cât şi lipsurile, defectele; promovarea unei

uşoare supraevaluări a capacităţii elevilor; în cadrul orelor de curs, organizarea unor perioade de suspendare a evaluării elevilor.

Acest fenomen al creativităţii trebuie să-l urmărim şi să-l dezvoltăm în permanenţă şi să nu-l blocăm. Se cunosc mai mulţi factori care pot bloca imaginaţia elevilor:

- blocaje de natură culturală. Fiecare elev provine dintr-un mediu aparte cu alte păreri şi cu un alt mod de gândire, aşadar trebuie să le acceptăm propriile idei inovatoare, iar dacă nu o vom face aceştia se vor bloca.

- blocajele de natură metodologică se manifestă prin prezenţa prejudecăţilor şi a stereotipurilor. Spre exemplu dacă suntem obişnuiţi să folosim un obiect banal doar într-un singur mod, probabil că nu ne vom gândi să-l utilizăm altfel.

- blocaje de natură emotivă. Pur şi simplu teama de a greşi împiedică procesul creativ, unii copiii chiar refuză de a-şi îndeplini sarcina din această cauză. Un alt aspect al acestui blocaj este tema de competiţie, colegul probabil va spune ceva mai interesant, ceva mai bun decât tine. Iar, în fine, poate apărea descurajarea deoarece procesul de creaţie înseamnă efort intelectual susţinut şi multă muncă.

Activitatea creatoare reprezintă într-o mare măsură multe abilităţi învăţate anterior. Accentul exagerat pe competiţie sau pe cooperare poate inhiba libera exprimare a elevului, fie prin necesitatea ca el să-şi modeleze ideile îndrăzneţe pentru a se încadra în gândirea curentă a grupului, suportând în acest sens şi presiunile colegilor mai puţin imaginativi, fie prin efectele competiţiei. Când unul lucrează împotriva altuia, în întrecerile individuale, fie că elevii mai slabi se blochează datorită convingerii că nu se vor încadra în timp sau nu vor fi la înălţimea concurenţilor, fie că însuşi elevul dotat poate pierde din vedere la un moment dat scopul esenţial, concentrându-se asupra întrecerii ca atare, în detrimentul calităţii. La aceste blocaje devenite subiective se mai adaugă uneori tendinţa profesorilor de a pune accent pe armonia grupului mai mult decât pe progresul celui care învaţă individual. Intenţia e lăudabilă din punctul de vedere al educaţiei sociale, pentru colaborare şi prietenie, dar pentru rezolvări creative ale sarcinilor este nevoie de o anumită încordare a relaţiilor intra - grupale.

În general oamenilor le este frică să îşi exprime ideile creative, ceea ce conduce la o stare de inhibare şi de refuzare a acordării unei şanse de acţiune. Toate acestea pot fi explicate din perspectivă psihologică şi sunt legate fie de lipsa de experienţă a persoanei în cauză, sau, din contră, pot fi corelate cu o experienţă din trecut al cărei rezultat nu s-a dovedit favorabil. Astfel, reacţia oarecum firească de teamă de a nu reuşi poate fi prezentată în câteva sintagme care paralizează iniţiativele creative. În acest sens, Al. Roşca oferă câteva exemple ilustrative:

"Nu are şanse să fie realizată";

"Aşa ceva există deja";

"S-au mai gândit şi alţii la o asemenea soluţie";

"Eşti sigur că va merge?";

"Este o idee prea costisitoare";

Rolul cadrului didactic în astfel de situaţii este acela de a înlătura factorii inhibanţi ai creativităţii, punând la dispoziţia elevilor diverse resurse de ordin moral, intelectual, material. În concluzie, se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în şcoală. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire şi stilul de lucru în clasă, cristalizate în secole de învăţământ tradiţional, din ce în ce mai mult preocupat de această latură a personalităţii elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

CODREANU GABRIELA - SIMONA

Profesor de fizică

ARHIMEDE (ΑΡΧΗΜΕΔΕΣ)

„Greu este să fii văzut bine în ţinutul tău” gândea tânărul Arhimede, proaspăt sosit din Alexandria Egiptului. De fapt, era oarecum ruşinat de toga lui vânăt purpurie, ultima modă în metropola egipteană, dar şi stânjenit de privirile directe şi crude ale regelui Hyeron al Syracuzei, care îl vedea aşa cum era, un mic papiţoi înţolit după ultima modă şi cu aere de om superior. Frecându-şi barba deasă şi neagră ca tăciunele, regele, al doilea cu acelaşi nume, urmaşul tatălui său Hyeron întâiul, renunţă la a-l strivi pe tânărul savant cu privirea şi, arătându-i un scaun, îl invită să se aşeze în faţa lui.

- Mărite rege, am adus cu mine din Alexandria însemnele de referinţă care mi-au fost date de Ptolemeu Philadelful şi care te asigură de buna lui credinţă şi ajutor! spuse Arhimede scoţând din faldurile togii sale un papirus acoperit cu aur şi legat cu şnur de mătase, aşezându-se din nou pe scaun, în faţa lui.

- Da? Bine… mormăi Hyeron cu privirile în pământ, luând papirusul şi alungând cu un gest sclavul care i-l aducea.

Avea de ce să fie îngândurat. Cartagina, marea putere din Africa începuse să cârâie de povara tributului impus de pacea cu Roma. Generalul Hamilcar, concepuse o alianţă cu regele Macedoniei Filip al V-lea, peste capul romanilor şi, în pofida interdicţiei impuse de tratat, aceea de a construi corăbii de război, dăduse ordinul ca să se facă peste 200 de trireme! Mai mult, pentru a-şi arăta colţii în faţa romanilor, trece cu armatele sale strâmtoarea Coloanele lui Hercule şi face una cu pământul o răscoală a mercenarilor puni care nu-şi luaseră solda de doi ani. Deşi erau de neam cu el, i-a făcut una cu pământul, omorând peste 40 000 de soldaţi, aşa ca pe pleava vânturată de simunul african. Şi chiar acum vine tânărul acesta şi-i pune în faţă o porcărie de document, cum că marele Ptolemeu l-ar ajuta în faţa.. În faţa cui? A Romei cu consulul cel mai dur, Marcellus, o brută care nu gândeşte decât în logica lui Scipio „Delenda Carthago” sau a sălbatecului Hamilcar, despre care se spunea că mănâncă oameni tineri la prânz cu o plăcere de ciclop?

- Bine, tinere… poţi pleca, mormăi Hyeron îngândurat şi trist. Nu ştia că la curtea lui venise nu providenţa ci semizeul, da, semizeul Prometeu, care înlănţuit în toga sa purpurie, ultima modă în Egipt îl va elibera de aceste spaime abisale şi îl va face, îl va recrea din temelii, un nou rege, temut, respectat, care va avea ceva de spus în această încleştare a titanilor, Roma, Cartagina, Macedonia şi Egiptul. Nici că se putea imagina ceva mai groaznic decât aceste ţări care erau puterile absolute din acele vremuri. Ce era Syracuza lui? Un grăunte de praf, un fir de iarbă, un găinaţ de pasăre în imensitatea lumii.

Arhimede se retrase uşor contrariat de purtarea regelui Hyeron. Nu-i stătea lui gândul la bătăliile pentru puterea absolută din bazinul mediteranean, cu atât mai mult cu cât era o fire reţinută, căruia nu-i plăceau orgoliile, confruntarea şi războiul. Era, cum s-ar spune azi, un pacifist. Se gândea cu jind la Biblioteca din Alexandria, prin sălile căreia se plimba cu plăcere în lumina puternică a zilelor însorite, filtrată de marile ferestre ale cupolei centrale. Fusese de curând terminată de Ptolemeu Philadelful şi Arhimede era curatorul ei principal, adică cel care făcea rost de

manuscrise şi le copia cu fidelitate. Deasemenea se gândea cu plăcere la farul abia terminat, din insula Pharos, aflată în faţa portului Alexandriei, unde se ducea la sfârşitul săptămânii cu o barcă închiriată. Participase, alături de profesorul său, Euclid, la realizarea celebrei oglinzi a farului, o minune a tehnicii, înaltă de 12 picioare, care era iluminată cu o lampă specială cu seu de balenă ce ardea în faţa unei bucăţi de cretă de formă sferică. Lumina farului te orbea, atât era de puternică. Văzuse şi celebrele corăbii ale Philadelfului, construite după modelul celor ale lui Demetrios, grecul nebun care i-a speriat pe toţi, din Milet şi până în Rhodos. Ştia Arhimede ce se putea face cu materia şi cum o poţi controla, mozolind-o până când capătă forma dorită de stăpânul ei. Dar Roma, lupoaica nebună din Mediterana nu dormea, abia se trezise şi îi era foame, cumplit de foame. Primii pe care i-a zărit în faţa ei erau nevinovaţii ăştia din Syracuza care, atunci când s-a pus problema unei coaliţii cu ea, s-au codit şi au dat-o cotită, ce mai, i-au ales pe cartaginezi, duşmanii ei.

A doua zi şi mai apoi în zilele şi au urmat şi mai apoi în anii ce au urmat, Arhimede s-a apucat de treabă în mod serios, cu o sârguinţă data de convingerea că deşi sicilienii au un tratat de pace cu romanii, acesta nu valora nici cât papirusul pe care era scris. În primul rând a reconstruit portul Syracuza, dotându-l cu cele mai noi macarale, cele mi mari din lume la acea dată. Apoi a întărit zidurile cetăţii, făcându-l aproape inexpugnabil la orice atac dinspre mare sau dinspre uscat cu orice fel de maşină de asalt. Şi nu în ultimul rând, a adus cei mai buni mercenari pe care apoi i-a instruit şi le-a dat pe mână cele mai bune catapulte construite vreodată. Toate aceste cu acordul lui Hyeron şi cu banii negustorilor care doreau o pace propice negoţului, că regele era cam zgârcit s-o spunem pe aia dreaptă. Bine înţeles că era şi o doză de teatralitate din partea lui Arhimede, păi cum adică să ieşi tu aproape gol pe străzi şi să strigi cât te ţine gura EVRICA doar că ai găsit nu ştiu ce formulă nefolositoare nimănui. Sau să te lauzi chiar în faţa regelui că tu poţi ridica pământul cu o infatuare care l-a deranjat pe Zeus, aşa de blasfemiatoare, că preotul zeului a căzut în genunchi şi şi-a acoperit faţa cu toga lui de ruşine. ,,Oameni buni lumea aceasta nu ne mai suportă de răi ce suntem, ne aşteaptă distrugerea, aneantizarea şi chinurile,, murmura preotul. Nu ştia că Arhimede a supervizat traducerea „Septuagintei" o carte de căpătâi a evreilor emigraţi din Iudeea în Alexandria, după ce Seleucos Lagidul i-a alungat ca pe nişte câini din Galileea. Acolo scria negru pe alb că există un singur zeu, mare şi puternic, Yaahve. De fapt Arhimede se ducea mai tot timpul în piaţa mare a Syracuzei, chiar în faţa statuii zeului necunoscut, care se găsea în absolut toate oraşele greceşti, şi se întreba mereu: „oare tu eşti cel Puternic!" , o altă formă de blasfemie în viziunea preoţilor lui Zeus. În următorii ani a redesenat harta oraşului în păienjenişul de alianţe ale puternicilor lumii, punându-I cu botul pe labe pe oricine dorea ceva din vechea Sicilie şi arzându-i acolo unde îi lovea, în sufletul lor de războinici. Romanii şi acum plângeau după flota lor trimisă de consulul Claudius Marcellus să asedieze Syracuza şi care arsese ca o grămadă de surcele, aprinsă fiind de Arhimede, nu se ştie cum, un secret pe care romanii doreau să-l desluşească. Nervoşi de luptele îndelungate cu punii lui Hannibal, romanii nu-l iertau pe Hyeron că acesta l-a primit pe generalul cartaginez cu o primire triumfală. Aura măritului general era imensă, după celebrele bătălii care i-au devastat pe romani la Trasimemae şi Canae. Sălbatecul Marcellus avea alte planuri cu Syracuza şi nu dădea doi bani pe celebritatea acestui barbar. El însuşi, consul fiind, l-a doborât cu

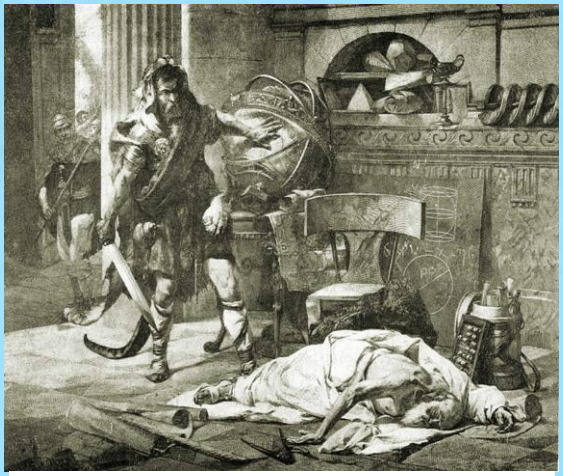

Moartea lui Arhimede -
Pictură de Edouar Vimont 1846-1930

mâna lui pe regele germanic Viridomer, într-o luptă corp la corp. Avea o legendă de apărat, romanul.

Atacul Syracuzei a început dimineaţa, în zori, când soarele încă nu răsărise şi a durat câteva zile lungi. Consulul si-a dat seama că nu poate lupta împotriva maşinilor lui Arhimede şi a aşteptat ca să se aştearnă liniştea peste port, iar mercenarii cartaginezi şi gali să adoarmă. Apoi, cu mare curaj a suit peste ziduri o cohortă de alpinişti care au deschis zidurile cetăţii întemeiate, după cum se spunea de către Ulise, o mie de ani mai devreme. Cetatea a fost trecută prin foc şi sabie, fiind ucişi mii de oameni, după o blocadă şi un asediu care a durat doi ani. Astfel, Hannibal a trebuit să șteargă de pe harta lui strategică Syracuza şi să-şi găsească alţi aliaţi. Fiţi liniştiţi, a găsit mai mulţi decât avea nevoie!

În armura sa, Marcellus citea încruntat listele tuturor negustorilor, femeilor de bogătaşi, copiilor de bogătani, soldaţi cartaginezi şi gali. Ştia că sclavii săi scribi îşi făcuseră meseria cu o acurateţe demnă de o cauză mai bună. Ceva totuşi nu-i dădea pace!

-Unde este Arhimede? Nu-l văd pe listă! Fruntea lui era teribil de încruntată. Slavii ştiau că nu se puteau aştepta la un lucru bun după asemenea încruntare. Terentius! Iei cea mai bună centurie şi te duci în cartierul Achradina şi îl cauţi pe Arhimede. Cum arată? îl întrebă el pe un prizonier mai tânăr, aflat în faţa sa. Aproape toţi cei prinşi pufniră în râs la auzul numelui Arhimede, nedumerindu-l foarte pe Marcellus, consulul din acest an al Romei Victris.

- Dacă nu este în baie, este sigur în curtea cu nisip, jucându-se ca copiii mici cu beţişoare, lemne şi felinare… cârâi tânărul prizonier făcându-i pe toţi să râdă mai abitir, ca la comedie, deşi sorta lor numai comică nu era. Romanii erau uluiţi de reacţia prizonierilor, care nu se vedeau pe ei în ce groapă erau, râzând ca proştii de un moşneag.

- Am plecat, spuse centurionul, suindu-se călare pe cal, neştiind săracul că avea să fie ultima sa misiune. Cum poate fi periculos să aduci un bătrân de 75 de ani, care a dat în mintea copiilor, după cum arată râsul cu sughiţuri al prizonierilor? Dacă ar fi ştiut să-şi strunească toţi legionarii şi să le explice ordinul strict dat de Marcellus, de a nu-i face niciun rău cât de mic marelui inginer, ar fi putut scăpa cu viață. Pentru că beţivanii cohortei lui l-au ucis cu sânge rece pe Arhimede, când acesta sărise din fotoliul său de nuiele din grădina cu nisip, strigând aproape sălbatec, într-o latină vulgară, „Noli tangere mio cercoles” nu-mi atingeţi cercurile mele, evident desenate pe nisip.

- Se spune corect „Noli tangere circolos meos”, moşule! răcni unul dintre soldaţi lovindu-l cu sabia, uşor, ca şi cum l-ar fi atins cu o pană, îndeajuns însă să-l omoare pe bătrânelul din faţa lui, cu umbra lăsată pe pământ mai mare decât cea a lui Prometeu. Toată cohorta a fost demisă, soldaţii trimişi în cele mai îndepărtate colţuri ale imperiului, Terentius degradat la rangul de soldat, iar soldatul beţiv ucis în cel mai scurt timp. Marcellus nu se juca cu ordinele date!

Peste o lună, consulul Marcellus trecea pe sub arcul de triumf de pe Via Appia, în carul său triumfal tras de opt cai albi, înconjurat de trupele sale victorioase şi cărând ca pradă aur, argint şi maşinile de război caudate, ale lui Arhimede. Zâmbetul său de faţadă ascundea o îngrijorare maximă, pentru că Senatul nu-l va mai alege dacă nu venea cu Arhimede ca prizonier. Şi a avut dreptate, anul următor nu a mai fost ales consul. Şi ştiţi care era pericolul? Hannibal încă trăia şi fugise la regele Filip al V-lea al Macedoniei. Roma avea de ce să fie îngrijorată!

Profesor de fizică
Domunti Lefter-Teli
9 mai 2017

Monumente ale eroilor ridicate în bazinul Trotuşului

Lupta eroică dusă de Armata Română în Primul Război Mondial a fost descrisă nu numai în documente şi cărţi. Episoadele emoţionante din această istorie se găsesc consemnate în inscripţiile săpate, monumentele, obeliscurile, plăcile comemorative sau busturile înălţate pentru amintirea şi slăvirea jertfelor date de poporul nostru pentru independenţă, pentru apărarea vetrei strămoşeşti, pentru realizarea unităţii naţionale. Multe din aceste monumente au fost înălţate pe locurile de aprigă încleştare cu duşmanul, între care un loc aparte îl ocupă cele de pe teritoriul judeţului Bacău.

Ele sunt prezente pe văi, pe dealuri şi aproape în toate centrele comunale, înscriind pe lespezi liste nesfârşite ale numelor eroilor din partea locului, sau străjuind cimitire, acolo unde organizarea lor a mai fost posibilă.

Faptele de vitejie din primul război mondial, prin numărul şi amploarea lor, au atins o adevărată culme în zona Bazinului Trotuşului. Munţii şi trecătorile de aici au fost martorii celor mai crâncene lupte pentru apărarea pământului patriei, pentru unitate naţională.

Monumentul de la Palanca relevă drama naţională prin care treceau românii ardeleni în anii primului război mondial, obligaţi să participe la război în armata austro-ungară. O astfel de victimă a acestei drame a fost şi sublocotenentul Emil Rebreanu, spânzurat la Ghimeş de autorităţile militare austro-ungare, pentru că nu a putut concepe lupta impusă între fraţii aceleiaşi naţiuni.

Astfel, în noaptea de 10-11 mai 1917, după ce a fugit din infirmeria unde era sechestrat, a încercat să traverseze frontul către partea română, aducând cu el planurile de împărțire și de poziționare a trupelor austro-ungare din zonă. El a fost găsit și arestat de o patrulă de ofițeri imperiali. Judecat de curtea marțială a Brigăzii 16 Honvezi, în data de 12-13 mai, pentru acuzațiile de dezertare și spionaj, a fost degradat și condamnat la moarte. Ca o umilință suplimentară, a fost aleasă ca metodă de execuție spânzurarea. Potrivit martorilor oculari, înainte de a fi executat la orele 22 în ziua de 14 mai, la lumina torțelor, el l-a dat la o parte pe călău și în fața soldaților, mulți dintre ei fiind români aduși acolo ca un avertisment, a strigat cu putere: „Trăiască România Mare!”.

Reconstituirea faptelor și identificarea mormântului, a fost făcută chiar de fratele eroului, scriitorul Liviu Rebreanu în mai 1920, cu ajutorul localnicilor. Mormântul a fost înconjurat cu un gard solid din lemn, iar Liviu Rebreanu a aşezat o cruce din lemn pe care a scris cu vopsea neagră: „Eroul

Emil Rebreanu născut la 17 decembrie 1891, mort la 14 mai 1917”[1]. Înaintea execuţiei, Emil Rebreanu îşi exprimase dorinţa de a fi înmormântat pe pământul vechiului regat. Această dorinţă a fost îndeplinită tot de fratele său, în 1922, care cere şi primeşte aprobarea să mute mormântul dincolo de fosta graniţă. La deshumare osemintele eroului au fost aşezate într-un sicriu nou, pe care doi ofiţeri l-au trecut peste râul Trotuş, aşezându-l în locul în care se găseşte şi azi[2], acolo unde şi astăzi se mai păstrează resturi de zid din fortăreaţa Rackoczy, care marca pe atunci graniţa artificială dintre Moldova şi Transilvania.

Pe mormânt, Societatea „Cultul Eroilor” a înălţat un monument din beton cu o înălţime de 2,50 m. Monumentul se compune dintr-o bază de plan pătrată, surmontată de un obelisc masiv de forma unei prisme, simbol al românului eliberat si totodată un omagiu celui care nu şi-a trădat neamul[3]. Pe placa de marmură albă, încastrată pe faţa principală, se află inscripţia: „ Sublocotenentul Emil Rebreanu, spânzurat de unguri la 14 mai 1917 pentru că a vrut să treacă în rândul Armatei Române să lupte pentru întregirea neamului. Patria recunoscătoare nu l-a uitat”[4].

Profesor de istorie, Vişciun Claudiu-Aurelian,

[1]Florian Tucă, In memoriam, Editura Militară, Bucureşti, 1971, p. 198.
[2]Florian Tucă, Au biruit prin jertfă, în „Magazin istoric”, nr. 6(39), 1970, p. 92.
[3]Iulia Văcăraşu, Valea Trotuşului, Editura Sport-Turism, 1980, p. 86.
[4]Florian Tucă, In memoriam, p. 290.

Secțiunea Proiect Erasmus

Dimensiunea europeană a școlii
și valorile moral – spirituale ale educației

Dimensiunea europeană este o componentă strategică a planului de dezvoltare instituțională. Începând cu 1 septembrie 2016, Colegiul Național "Grigore Moisil" Onești desfășoară proiectul **ERASMUS KA2 – "Europa ti vedo e ti vivo"**, în parteneriat cu școli din **Italia, Franța, Spania, Grecia**și instituții de prestigiu la nivel european: **European University Institute** și **Opera di Santa Croce onlus** din Florența.

Aplicantul proiectului este RETE ERASMUS+, o rețea de școli florentine formată din IISS Peano (coordonatorul general al proiectului), I.C. Compagni-Carducci si I.C. Botticelli. Celelalte școli partenere în proiect sunt: Liceo Scientifico Castelnuovo și Liceo Machiavelli (Italia), Lycée André Malraux (Franța), Colegiul Național "Grigore Moisil" (România), Zanneio Protypo Peiramatiko Gymnasio (Grecia), Instituto de Educación Secundaria Serpis (Spania).

Ideea acestui proiect de parteneriat strategic s-a născut din necesitatea de a stimula cadrele didactice şi tinerii din şcolile partenere în proiect să reflecteze asupra valorilor fundamentale care definesc astăzi Uniunea Europeană: secularismul, dialogul, pacea, libertatea, egalitatea, solidaritatea și democrația.

În acest scop, proiectul urmărește ca profesorii şi elevii să cunoască etapele construcției Uniunii Europene, fondatorii, obiectivele și principalele sale instituții, adică ***memoria recentă.*** De asemenea, activitățile de cercetare au scopul de a urmări formarea acestor valori în timp, în fiecare din țările partenere în proiect, pentru a cunoaște şi înţelege ***memoria profundă*** a Europei.

Proiectul a identificat două locuri simbolice pentru a activa reflecția cadrelor didactice şi a elevilor asupra ***memoriei recente*** a Uniunii Europene *(*Villa Salviati din Italia, unde sunt păstrate Arhivele Uniunii Europene) și ***memoriei profunde*** a Europei (Bazilica Santa Croce din Florenţa – Italia, unde se află centrul franciscanilor încă din perioada medievală). Franciscanii au răspândit valorile creştine în țările europene, dar şi alte valori cum ar fi creşterea economică bazată pe solidaritate, dialog și egalitatea de şanse.

În perioada octombrie - noiembrie 2016, trei cadre didactice, **prof. Mariana Bereczki**, **prof. dr. Gabriela Gîrmacea şi prof. Virginia – Smărăndiţa Brăescu**, au participat la primele două mobilității internaţionale Erasmus+ de la Florența, alături de colegii din toate celelalte țări partenere ale proiectului: **Italia, Franţa, Spania şi Grecia**.

Pe durata acestor mobilități, profesorii din cele 5 ţări partenere au lucrat împreună în cadrul unor ateliere tematice, s-au deplasat în teren la **Villa Salviati** pentru a studia documente importante din Arhivele Uniunii Europene, puse la dispoziţie de experţii de la **Institutul European Universitar**, au vizitat **Muzeul Național Bargello**și **Palazzo Vecchio, sediul municipalităţii**, unde au fost invitaţi şi primiţi în mod oficial de către reprezentanta pentru educaţie şi cultură din partea autorităţii locale florentine, iar la **Opera di Santa Croce**au purtat discuții cu directorul instituției, **dr. Giuseppe de Michelli**, s-au întâlnit cu reprezentantul călugărilor franciscani, au vizitat biblioteca şi alte spaţii ale complexului muzeal, au făcut schimb de opinii şi au împărtăşit experienţe în locuri şi contexte diferite de formare, create special de către partenerii italieni, cu scopul de a facilita accesul la sens şi înţelegerea perioadei de înflorire pe care a cunoscut-o Florenţa în timpul Renaşterii.

Următoarele două mobilităţi internaţionale au avut loc în februarie şi martie 2017, la B**iarritz, în Franţa**, unde s-au întâlnit în şedinţe comune de lucru reprezentanţii din echipa de management de proiect (coordonatorii de proiect şi câte un reprezentant administrativ din fiecare ţară) şi formatorii (cadrele didactice participante la laboratorul de cercetare didactică). La aceste schimburi internaționale de experiență au participat: Prof. Virginia-Smărăndița Brăescu, contabil Elena-Lidia Sandu, și prof. dr. Gabriela Gîrmacea.

În luna mai 2017, Colegiul Național „Grigore Moisil” a primit vizita partenerilor de proiect și a fost gazdă pentru laboratorul profesorilor. Programul de lucru in Romania a cuprins atât activități formative în sala de training, desfășurate în spațiul multifuncțional al Bibliotecii Municipale "Radu Rosetti" din localitate, cât și două excursii tematice pentru vizitele de studiu în teren, la Brașov, Borzești, Bogdana și Mărăsești.

Laboratoarele de cercetare didactică pentru profesori și elevi reprezintă activitățile cadru ale proiectului pentru schimbul de experiență și lucrul în echipă la definirea și transpunerea pedagogică a conceptelor cheie și a principiilor care stau la baza construcției Uniunii Europene, pentru promovarea cetățeniei culturale europene, dezvoltarea abilităților de documentare și cercetare ale cadrelor didactice și ale elevilor, realizarea de inovații în educație.

Prezentarea proiectului și a partenerilor în comunitatea onești eană

Primul eveniment de prezentare a proiectului în comunitate a avut loc în seara zilei de 16 mai 2017 și a fost organizat în parteneriat cu Primăria Onești și Biblioteca Municipală "Radu Rosetti". Alături de invitații din străinătate, au mai participat elevi, părinți, cadre didactice și reprezentanți ai mass-media. Membrii echipei de proiect au deschis evenimentul cu mesaje de bun venit adresate în limbile moderne ale proiectului (engleză, franceză, italiană și spaniolă). Elevii Colegiului Național "Grigore Moisil" din Onești au pregătit un frumos moment artistic la saxofon și o mini scenetă pentru a promova valorile Uniunii Europene.

Reprezentanții tuturor instituțiilor partenere au organizat o expoziție cu panouri promoționale pentru a-și promova identitatea și activitățile specifice în context național și european. Edoardo Archi de la European University Institute a prezentat primul document video promoțional al proiectului, iar dr. Giuseppe de Michelli, directorul Operei di Santa Croce din Florența, a făcut o expunere mai amplă referitoare la importanța istorică, artistică și culturală a acestui complex muzeal ce adăpostește capodoperele marilor artiști ai Renașterii și care păstrează memoria profundă a Europei prin valorile răspândite de franciscani în țările europene, dar și prin alte valori cum ar fi creșterea economică bazată pe solidaritate, dialog si egalitatea de șanse.

De asemenea, profesorii de la toate școlile partenere în proiect au luat cuvântul pentru a transmite mesajul lor referitor la implicarea în proiectul ERASMUS+ și importanța Uniunii Europene. Pentru toți partenerii proiectului, laboratorul didactic din România a reprezentat o experiență reușită și deosebită de învățare, atât pentru calitatea activităților desfășurate, cât și pentru căldura umană și relațiile profunde de prietenie pe care le-au creat la Onești.

In timpul atelierelor de lucru desfășurate la Biblioteca Municipală "Radu Rosetti" în prima parte a zilei de 16 mai, participanții s-au bucurat de o scurtă vizită, prin prezența în mijlocul loc a primarului municipiului, Nicolae Gnatiuc, și a directorului Bibliotecii Municipale "Radu Rosetti", Ionuț Tenie, care au trecut să-i cunoască și să le transmită salutul lor amical de bun venit la Onești și de succes deplin în activitățile proiectului.

Cu ocazia vizitei în teren la Borzești, în ziua a treia de lucru, elevii "moisiliști" au pregătit o punere în scenă, în limba engleză, a legendei Stejarului din Borzești.

Tot la Onești, dar în luna septembrie 2017, directorii și coordonatorii din cele 5 țări ale proiectului s-au întâlnit într-o ședință comună de lucru privind analiza administrativ-financiară după primul an de activitate. În acest context, pentru a cunoaște mai bine istoricul și specificul comunității oneștene, partenerii europeni au vizitat și Primăria din Onești, unde a avut loc o întâlnire oficială cu doi reprezentanți au autorității locale, d-l Daniel Spânu – secretarul Municipiului Onești și domnul Alin Asavei – consilier personal al Primarului. S-au purtat discuții despre dimensiunea europeană a educației, problemele și proiectele europene ale comunității, schimbările care s-au produs la Onești după perioada comunistă, atât în plan politic, cât și sub aspectele culturale, economice și sociale.

La acest schimb de experiență, echipa Colegiului Național „Grigore Moisil” a fost reprezentată de: prof. Mărioara Brescan, director; prof. Virginia – Smărăndița Brăescu, coordonator de proiect Erasmus+, contabil Elena-Lidia Sandu, cadre didactice membre sau colaboratoare în echipa de proiect: prof. Mariana Bereczki, prof. dr. Gabriela Gîrmacea,prof. Cristina Buzatu, prof. Delia-Mihaela Nădejde, prof. Cristina Matei.

Un alt eveniment de prezentare a rezultatelor parțiale ale proiectului a fost organizat în după-amiaza zilei de 14 septembrie 2018, când elevii moisilești, coordonați de cadrele didactice care colaborează în proiect (prof. Cristina Matei, prof. Mihaela Vasilache, prof. Elena Mandel, prof. Simona Codreanu, prof. Adriana Constantin, prof. Carmen Tăulescu etc.) au decorat parcul liceului cu afișe, fotografii și alte materiale pe care le-au produs la atelierele tematice, după care au animat parcul cu prezența lor numeroasă și muzica interpretată de câțiva colegi talentați la chitară și saxofon.

În perioada 11 - 19 octombrie 2017, s-a desfășurat la Florența, în Italia, **primul laborator didactic pentru elevi**. Colegiul Național “Grigore Moisil” Onești a fost reprezentat de șase elevi (Anghel Adelina, Roncea Nicoleta, Tudorache Oana, Radu Alexandru, Zlotu Andra și Flintoacă Cojocea Cristina) însoțiți de prof. Magdalena - Maria Velicu.

La ***Opera di Santa Croce***, elevii și profesorii au vizitat întreg complexul monumental și au căutat să identifice simboluri comune pentru a stabili conexiuni relevante cu valorile Uniunii Europene desemnate de cele 7 cuvinte cheie ale proiectului și ceea ce ei cunosc în propria țară. S-au documentat despre personalitățile Renașterii italiene, care sunt îngropate în Bazilica di Santa Croce (Michelangelo Buonarotti, Galileo Galilei, Dante Alighieri, Gioachino Rossini etc.), au vizitat «The Leather School» (Scoala de Piele), care își are sediul în interiorul bazilicii și a fost înființată imediat după Al Doilea Razboi Mondial, prin colaborarea călugărilor franciscani cu familia Gori, o familie de artizani pielari italieni.

La sfârșitul anului 2017, **prof. Virginia-Smărăndița Brăescu** și **prof. dr. Gabriela Gîrmacea**, au participat la laboratorul didactic de la **Valencia, în Spania (4th Training Activities for Teachers).**

În contextul democrației participative și diversității culturale în Europa, cetăţenia culturală europeană reprezintă dimensiunea fundamentală pentru cristalizarea identității europene și întărirea sentimentului de apartenență la Uniunea Europeană. Astfel, toate activitățile proiectuluicontribuie la o mai bună înțelegere de către elevi și cadrele didactice a valorilor și drepturilor fundamentale care stau la baza construcției Uniunii Europene, precum și a modului cum anume pot coopera mai bine actorii relevanți în câmpul educațional, care acționează pentru sprijinirea educației pentru cetățenie activă în Europa.

Autor articol: Prof. Virginia -Smărăndița Brăescu

Coordonator de proiect Erasmus+KA2 - „Europa: ti vedo e ti vivo”

The Erasmus Project

You may ask yourself what Erasmus is and what it is doing. It's very simple. The main purpose of this project is spreading the values and principles of the European Union among teenagers and, why not, among adults. Every student who is a hard-working person and has great social skills, or enjoys extracurricular activities, can easily join this project.

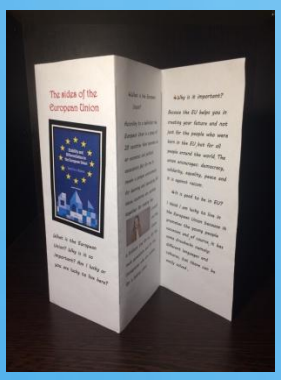

I joined it last year and I consider that I made a very good choice. I have been involved in lots of activities so far, namely: making a draw on a cardboard that transmits the spirit of the European Union, a speaking activity for the teachers from the other countries, and the last one was to make a ‘reflective journal’ which had to present the mission of the European Union and obviously I had to present it, by delivering a speech in front of my teacher and colleagues. I have chosen to make a leaflet for this task. This leaflet helps you learn more about the European Union in general, about a group of countries, Romania included, in particular. I chose a series of 3 questions that everyone should ask:

1. What is the European Union?

2. Why is it so important?
3. Am I lucky to live in the European Union?

And after that, it was me who answered those questions and I put everything down in that leaflet. Those activities were very pleasant, but some of them were a little bit difficult because of their theme.

To sum up, I want to say that I am lucky to be in this project and, owing to my hard work, I have been selected for the next mobility, together with my English teacher and some of my colleagues; the host country is France. I am looking forward to this mobility because it is a chance for me to make a change within this union. Maybe it won't be a huge one, but I will do my best. Even you can do that by joining this project! I promise it won't be a waste of time!

Mateeș Delia-Maria, 11 C
Coordonator, Prof.Mariana Bereczki

REFLECTIVE JOURNAL

How did our adventure start? We decided to have a short "Europe Tour" in 4 countries (Italy, France, Spain, Greece) in order to discover more about the European Union's member countries, their culture, their traditions, and also, to get in touch with other ethnicities. During our journey, we kept a travel journal in which we marked the most interesting events, the people we met, the places we visited. If you're curious…you can read from the journal (it isn't secret yet).

Our first destination was Italy. In Florence, we found out more about the European Union, and from here, our starting point was to identify, from each country, what the main objectives of EU are, from different points of view. From a political point of view, EU was conceived as a united nation, so the government of each country will get help from other member countries in order to develop.

Next, we went to France, and from our visit, we discovered that the European citizens can travel much easier, because the VISA isn't obligatory, you only need an identification card, and so, the tourists can enjoy the cultural attractions such as museums, operas, theatres and churches (from a cultural point of view). If you're an art lover, France is the right place for everyone to develop artistically and see what the predecessors did hundreds of years ago.

After two days, we packed our luggage and flew to Spain, to see the *El Clasico*, at Santiago Bernabeu in Madrid. And, here, we learned that the Spanish economy has rapidly grown owing to the tourists coming here in great number. Also, EU helps with European funds so every country will achieve the modern look of a European country.

Our last destination was Greece. In this exotic country, from other points of view, we realized that you can have fun much easier and of course much cheaper, that you are motivated to study a foreign language and, as long as we talk about Greece, one can explore another way of living, another kind of atmosphere and learn about the Greek Gods.

In conclusion, the EU was conceived in such a way as a large number of countries can be united, from many points of view, and can also stop racism and xenophobia. Citizens of each country have the chance to learn and exchange information on any topic.

Ioniţă Paula-Simona & Sandu Corina, 11 C
Coordonator, Prof. Mariana Bereczki

Colegiul Național „Grigore Moisil”

Onești